

คำวินิจฉัยของ นายอรรถ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๑/๒๕๕๖

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายรักเกียรติ สุขชนะ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี และให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ตามมาตรา ๒๕๓ นายรักเกียรติ สุขชนะ ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ผู้ร้องได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อผู้ร้องรวม ๘ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่	ยื่นกรณี	ตำแหน่ง	วัน เดือน ปี ที่เข้า, พ้น	
			พ้นครบ ๑ ปี	ที่ยื่นบัญชี
๑	เข้ารับตำแหน่ง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๑๑ ต.ค. ๒๕๕๐	๗ พ.ย. ๒๕๕๐
๒	เข้ารับและพ้นตำแหน่ง	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	๑๑ ต.ค. ๒๕๕๐ ๗ พ.ย. ๒๕๕๐	๑๐ พ.ย. ๒๕๕๐
๓	เข้ารับตำแหน่ง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	๑๕ พ.ย. ๒๕๕๐	๑๑ ธ.ค. ๒๕๕๐
๔	พ้นจากตำแหน่ง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	๑๕ ก.ย. ๒๕๕๑	๑๔ ต.ค. ๒๕๕๑
๕	พ้นจากตำแหน่ง ครบ ๑ ปี	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	๖ พ.ย. ๒๕๕๑	๑๖ พ.ย. ๒๕๕๑
๖	พ้นจากตำแหน่ง ครบ ๑ ปี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	๑๔ ก.ย. ๒๕๕๒	๘ ต.ค. ๒๕๕๒
๗	พ้นจากตำแหน่ง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๖ ก.ย. ๒๕๕๓	๖ ต.ค. ๒๕๕๓
๘	พ้นจากตำแหน่ง ครบ ๑ ปี	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๕ ก.ย. ๒๕๕๔	๒ ต.ค. ๒๕๕๔

ผู้ร้องได้พิจารณาผลการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อผู้ร้อง ในการประชุมครั้งที่ ๗๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยและส่งสำเนาให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจง ประเด็นข้อกฎหมายว่า ในขณะที่ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกร้องจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๔ และมาตรา ๒๕๕ ใช้บังคับกับผู้ถูกร้องไม่ได้ การตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ร้องเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาชี้ในเรื่องมาตรา ๒๕๓ และมาตรา ๒๕๔ เพราะผู้ร้องได้ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกร้องและประกาศรับรองความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว การที่ผู้ร้องดำเนินการตามมาตรา ๒๕๕ โดยทำการสอบสวนบัญชีทรัพย์สินที่ได้ประกาศรับรองไปแล้ว จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาชี้และเกินกำหนดเวลาตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ผู้ร้องได้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน กล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องร้ายวยผิดปกติ ซึ่งไม่ใช่กรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จฯ จึงไม่อาจนำรายงานสรุปสำนวนการไต่สวนที่กล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องร้ายวยผิดปกติมาใช้กับกรณีผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จได้ นอกจากนี้ นายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม ประธานอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงยังเป็นคนที่มิใช่เหตุไต่สวนผู้ถูกร้องมาก่อน

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕ ใช้บังคับเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น ไม่ใช่บังคับแก่คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย และคำว่า “จงใจ” ตามมาตรา ๒๕๕ ใช้เฉพาะกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ดังนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงไม่ต้องรับผิดชอบจากการกระทำจงใจของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่รู้และไม่จงใจด้วย และการจงใจปกปิดของคู่สมรสก็เป็นเหตุเฉพาะตัว ไม่ใช่เหตุลักษณะคดี จึงไม่อาจนำการจงใจของคู่สมรสหรือบุตรมาลงโทษผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้

คำร้องของผู้ร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดและห้ามมิให้ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมืองห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่ชอบ ขัดต่อคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๘/๒๕๕๕ เพราะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ คำว่า “ห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง” หมายความว่า นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองอันเป็นมูลเหตุที่จูงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ถ้าผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกตำแหน่งหนึ่ง และไม่ได้จูงใจยื่นบัญชี ฯ เป็นเท็จในตำแหน่งนั้นก็จะไม่มีผลต่ออีกตำแหน่งหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระกัน

ปัญหาข้อเท็จจริง ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า บัญชีเงินฝากในชื่อของนายพิชณกร อุดรสถิตย์ ที่ธนาคารกรุงไทย (จำกัด) มหาชน สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน และธนาคารไทยพาณิชย์ (จำกัด) มหาชน สาขานนทบุรีนคร ตลอดจนบัตรเครดิตเงินฝากธนาคารทหารไทย (จำกัด) มหาชน ในชื่อของเรือตรีหญิงพัชราภรณ์ บุญยงค์ และนางสุนทรี วิโรจน์เวชภัณฑ์ เป็นทรัพย์สิน นางสุรกัญญา สุขชนะ คู่สมรสที่ได้จากการเล่นการพนันตั้งแต่ประมาณปี ๒๕๓๘ แล้วสะสมไว้สำหรับครอบครัว “อุดรสถิตย์” โดยนำไปฝากไว้ในชื่อของนายพิชณกร อุดรสถิตย์ น้องชายของนางสุรกัญญา ในชื่อของเรือตรีหญิงพัชราภรณ์ บุญยงค์ ภรรยาของนายพิชณกร นางสุนทรี วิโรจน์เวชภัณฑ์ เพื่อนนางสุรกัญญา ที่ต้องทำเช่นนั้นเนื่องจากมีความเป็นปฏิกิริยาต่อการเป็นสามีภรรยาและเกรงว่าผู้ถูกร้องจะนำไปใช้จ่ายในทางการเมือง กรณีคู่สมรสปกปิดทรัพย์สิน ผู้ถูกร้องไม่อาจล่วงรู้ เพราะไม่มีหลักฐานแน่ชัดและผู้ถูกร้องไม่อาจค้นหาได้เอง หรือแม้วิญญูชนทั่วไปก็ไม่อาจจะทราบได้หากคู่สมรสทำการปกปิด ประกอบกับคู่สมรสถือการดำรงตนในการครองเรือนของผู้ถูกร้องเป็นสาเหตุที่จะปกปิดทรัพย์สินแก่ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องไม่ทราบแน่ชัดว่าคู่สมรสมีทรัพย์สินเงินฝากดังกล่าว ผู้ถูกร้องจึงไม่ได้จูงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามมาตรา ๒๕๕

คำว่า “จงใจ” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ นั้น ประสงค์จะเน้นว่า ผู้ยื่นบัญชี ฯ ต้องรู้สำนึกที่แน่ชัดพอสมควร และจำเป็นต้องมีพยานหลักฐานที่ชัดแจ้งหรือปราศจากข้อสงสัยอันสมควรมาแสดง มิฉะนั้น ก็ไม่ควรวินิจฉัยให้เป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกร้อง ที่ผู้ร้องให้เหตุผลเพียงว่า “ผู้ถูกร้องและคู่สมรสผู้ถูกร้อง พักอาศัยอยู่บ้านเดียวกันมีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูกันตามกฎหมาย ย่อมทราบถึงสถานะทางการเงินหรือทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งกันและกัน” นั้น ในความเป็นจริงบางกรณีผู้ถูกร้องอาจไม่รู้ และข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องและคู่สมรสมีการปกปิดเงินบางส่วนซึ่งกันและกัน ผู้ถูกร้องจึงไม่ทราบว่า คู่สมรสมีทรัพย์สินและหนี้สินรายการใด ประกอบกับคู่สมรสเป็นผู้จัดทำบัญชี ฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปให้ผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อในบัญชี ฯ และเอกสารประกอบ ผู้ถูกร้องไม่ได้ถามถึงเงินฝากและทรัพย์สินอื่น

ของกลุ่มสมรส นอกเหนือจากที่ปรากฏอยู่ในบัญชี ฯ ด้วยเข้าใจและเชื่อโดยสุจริตว่า กลุ่มสมรสได้จัดทำบัญชี ฯ ครบถ้วนแล้ว ประกอบกับรายการเงินฝากดังกล่าว ก็เป็นทรัพย์สินของกลุ่มสมรสทั้งหมด ไม่ใช่ทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกัน ผู้ถูกร้องจึง “ไม่พอใจ” ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของนายพิชณกร อุดรสถิตย์ บัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ เลขที่บัญชี ๐๓๔-๑-๖๖๖๗๗-๗ ผู้ถูกร้องยอมรับว่าเป็นของผู้ถูกร้อง เปิดบัญชีโดยใช้เช็ค ๒ ฉบับ จำนวนเงิน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ได้มาจากการเล่นการพนันที่เมืองเพิร์ท ประเทศออสเตรเลีย ผู้ถูกร้องได้ขอหลักฐานจากนายพิชณกรไปเปิดบัญชีที่ธนาคารและทำการเบิกถอนตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๑ ถึง ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ โดยเบิกถอนทั้งหมด ผู้ถูกร้องเห็นว่า เมื่อถอนเงินหมดแล้ว และไม่ได้ทำธุรกรรมใดๆ กับบัญชีดังกล่าว จึงไม่ได้เก็บรักษาสมุดบัญชีไว้ ทำให้ไม่ทราบยอดเงินที่คงเหลืออยู่ ดังนั้น เงินคงเหลือในบัญชี ณ วันยื่นบัญชีทรัพย์สิน ฯ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ และวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒ ส่วนใหญ่เป็นดอกเบี้ยที่คงเหลือในบัญชีเท่านั้น ซึ่งมีมูลค่าเพียงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมด และการไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวไม่ทำให้ผู้ถูกร้องได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์แต่อย่างใด ผู้ถูกร้องไม่ได้ตั้งใจปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวแต่อย่างใด

เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน เลขที่บัญชี ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ของนายจิรายุ จรัสเสถียร บัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของนายจิรายุ ฯ โดยนำเช็คของผู้ถูกร้องที่ได้มาจากการเล่นการพนันในต่างประเทศ จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท ไปเข้าบัญชี ซึ่งผู้ถูกร้องได้มอบเช็คดังกล่าวให้ไปดำเนินการเรียกเก็บโดยไม่ได้กำหนดวิธีการนำเงินเข้าบัญชี นายจิรายุจะเรียกเก็บเงินอย่างไร ผู้ถูกร้องไม่ทราบ ผู้ถูกร้องไม่พอใจไม่แสดงรายการเงินฝากตามบัญชีดังกล่าว สำหรับรายการเงินฝากเพียงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ซึ่งผู้ถูกร้องได้แจ้งให้ผู้ร้องทราบ ก็เพื่อให้ผู้ร้องได้ตรวจสอบถึงที่มาของรายการเงินฝาก และเป็นการแสดงว่า ผู้ถูกร้องได้ทรัพย์สินมาโดยชอบ และได้ใช้เงินไปในการพนันหมดสิ้น ภายในระยะเวลาอันสั้น จึงเป็นความสุจริตของผู้ถูกร้อง ไม่ใช่เป็นการจงใจปกปิดรายการทรัพย์สินของผู้ถูกร้อง

ส่วนบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสุขุมวิท ๑ บางกะปิ เลขที่บัญชี ๐๗๗-๒-๕๗๑๕๑-๘ เป็นบัญชีเงินฝากของนายจิรายุไม่ใช่บัญชีเงินฝากของตน ผู้ถูกร้องเป็นเพียงเจ้าของเงินฝากจำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ซึ่งได้มาจากการเล่นการพนันที่เมืองเพิร์ท ประเทศออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๐ โดยบริษัท

เสริมสุวรรณ ทราเวล จำกัด ได้จ่ายเป็นเช็คขีดคร่อม ธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาถนนสุขาภิบาล ๑ และผู้ถูกร้องได้มอบให้นายจิรายุ นำเช็คไปขึ้นเงิน แล้วโอนชำระหนี้ให้แก่นายภาณุวัฒน์ ตั้งสกุลสถาพร และชำระหนี้แก่นายวิทยา เทียนทอง เงินส่วนที่เหลือทั้งหมดได้มอบให้แก่ผู้ถูกร้องในวันเดียวกัน คือ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องได้เงินมาภายหลังจากการแจ้งยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและใช้เงินหมดไปก่อนที่จะพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้ถูกร้องจึงไม่มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งรายการทรัพย์สินดังกล่าว เพราะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ บัญญัติให้แจ้งรายการทรัพย์สินที่มีอยู่ในวันยื่นบัญชี สำหรับยอดเงินที่คงเหลือในบัญชีวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๒๓๕,๓๕๐ บาท เป็นเงินของนายจิรายุ เพราะผู้ถูกร้องและนายจิรายุได้หักบัญชีกันเรียบร้อยแล้ว ยอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นดอกเบี้ยที่เป็นของนายจิรายุ ผู้ถูกร้องจึงไม่ต้องยื่นบัญชี ฯ แสดงรายการทรัพย์สินตามมาตรา ๒๕๒

เกี่ยวกับที่ดินนั้น เมื่อปี ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องเป็นรองหัวหน้าพรรคกิจสังคม นายกิติ ชาติบัญญัติชากร พร้อมกับนายบุญหลง ถาคำฟู คนรู้จักกันได้ขอให้ผู้ถูกร้องสนับสนุนนายบุญหลง เป็นผู้สมัครพรรคกิจสังคม ในจังหวัดลำปาง ในสมัยเลือกตั้งปี ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องจึงขอให้นายกิติจัดหาแหล่งเงินกู้ให้ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยแบ่งเป็นเงินสนับสนุนนายบุญหลง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ถูกร้องใช้จ่ายส่วนตัว จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกร้องตกลงจะชำระหนี้คืนภายใน ๒ เดือน นับจากวันเลือกตั้งโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย ต่อมาทราบว่า เงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นายกิติโอนให้นายบุญหลงนั้น นายกิติยืมจากนายสุรชโดยไม่เสียดอกเบี้ย เงินจำนวนนี้นายสุรชได้โอนเข้าบัญชีนางสาวกนกพร สัตยสมบุรณ์ เลขของนายบุญหลง จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายสุรชได้ขอให้นางดารณี ไชยพาณิชย์พันธ์ เจ้าของร้านอุปกรณ์การศึกษาที่จังหวัดเชียงใหม่ โอนส่วนที่เหลือให้แก่ นายบุญหลงซึ่งต่อมานางดารณีได้โอนเงิน จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางสาวกนกพร ส่วนที่เหลือจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้ส่งมอบให้แก่นายนคร ถาคำฟู บุตรชายนายบุญหลง

หลังการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องต้องชำระหนี้แก่นายกิติ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่มีเงินชำระหนี้ ผู้ถูกร้องจึงได้โอนที่ดินจำนวน ๓๕ แปลง ตั้งอยู่ที่ตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว (ภูกระดึง) จังหวัดเลย ให้แก่นายกิติ ที่ดินดังกล่าวมีมูลค่าตามราคาตลาดประมาณ ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ การโอนที่ดินได้ทำก่อนที่ผู้ร้องจะกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้อง ร่ำรวยผิดปกติในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ การกล่าวหาผู้ถูกร้องหลังจากโอนที่ดินชัดใช้หนี้ไปแล้วถึง ๑๑ เดือน ซึ่งขณะโอนที่ดิน ผู้ถูกร้องไม่อาจจะคาดหมายได้ว่า จะมีการแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องร่ำรวย

ผิดปกติ ที่ดินจำนวน ๓๕ แปลงดังกล่าว ไม่ใช่ของผู้ถูกร้องในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน กรณีผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ครบ ๑ ปี (วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒) กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓) และกรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครบ ๑ ปี (วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔) ผู้ถูกร้อง จึงไม่มีหน้าที่จะต้องแสดงรายการที่ดินดังกล่าวในบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้อง

เกี่ยวกับสัญญาเงินกู้ยืมนั้น เมื่อระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องได้ไปเล่นการพนันที่เมืองเพิร์ท ประเทศออสเตรเลีย ผู้ถูกร้องเสียพนันทำให้มีหนี้ต้องชำระแก่พันตำรวจโท ปกรณ์ เสริมสุวรรณ เจ้าของบริษัท เสริมสุวรรณ ทราเวล ฯ จำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกร้องจึงขอให้คู่สมรสช่วยเหลือหาแหล่งเงินกู้เพื่อชำระหนี้ คู่สมรสได้ให้ผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อในหนังสือมอบอำนาจและหนังสือยินยอมให้ทำนิติกรรมโดยบอกว่าจะนำไปใช้ประกอบเป็นหลักฐานในการกู้ยืม ต่อมาคู่สมรสได้แสดงหลักฐานใบรับฝากโอนเงินไปชำระหนี้ให้พันตำรวจโท ปกรณ์ และหลักฐานสัญญาเงินกู้ยืมเงิน ๒ ฉบับ เป็นเงิน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และอ้างว่าได้นำเงินส่วนตัว ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชำระหนี้ด้วย ผู้ถูกร้องจึงเชื่อว่ามีรายการกู้ยืมเงินจริง ต่อมาระหว่างวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๑ ผู้ถูกร้องไปเล่นการพนันที่ประเทศสเปน ได้เงิน ๓๐,๘๖๐,๐๐๐ บาท จึงชำระหนี้ดังนั้น เมื่อคู่สมรสจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ๓ ครั้งแรก ว่ามีหนี้เงินกู้ ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และบัญชี ฯ ครั้งต่อจากนั้นโดยไม่ได้แสดงหนี้เงินกู้จำนวนนี้ เนื่องจากชำระหนี้ไปแล้ว ผู้ถูกร้องจึงเชื่อโดยสนิทใจและได้ลงชื่อในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ที่คู่สมรสจัดทำให้ผู้ถูกร้องยื่นต่อผู้ร้อง

การแสดงหนี้เงินกู้จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ได้มีมูลเหตุมาจากการแสดงหนี้สินเป็นเท็จ เพื่อไปลดยอดทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติเมื่อเปรียบเทียบกับบัญชีที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ก่อนที่ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง ผู้ถูกร้องไม่ได้ปกปิดที่ดิน ๓๕ แปลง และไม่ได้ทำนิติกรรมอำพราง ผู้ถูกร้องไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ในรายการเงินกู้ตามสัญญาเงินกู้ ๒ ฉบับดังกล่าว สำหรับเหตุผลการปกปิดและแจ้งเท็จของคู่สมรสต่อผู้ถูกร้อง คู่สมรสได้แสดงเหตุได้ว่า การครองตนของผู้ถูกร้องเป็นปฏิบัติต่อการเป็นสามีภรรยา และในการใช้จ่ายเงินทางการเมืองของผู้ถูกร้อง หากไม่แสดงหลักฐานการกู้ยืมเงินอาจทำให้ผู้ถูกร้องสงสัยที่มาของเงินและจะไม่คืนเงินกู้ให้แก่คู่สมรส

ในชั้นพิจารณา ผู้ร้องโดยนายกล้านรงค์ จันทิก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้แทนผู้ร้อง เบิกความว่า ได้ปฏิบัติหน้าที่และดำเนินการไต่สวนโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สิน คือ เงินฝากธนาคารซึ่งเป็นของตนเอง และของนางสุรกาญญา คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่นในการ

ยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง ๖ ครั้ง โดยเป็นบัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้อง
ในนามของนายพิชณกร อัครสถิตย์ ๔ บัญชี ในนามของนายจิรายุ จรัสเสถียร ๒ บัญชี บัตรเงินฝากของ
คู่สมรสผู้ถูกร้อง ในนามของเรือตรีหญิง พัทธราภรณ์ บุญยงค์ ๒ ฉบับ ในนามนางสุนทรี วิโรจน์เวชภัณฑ์
๒ ฉบับ การใช้ชื่อบุคคลอื่นถือทรัพย์สินแทน หรือใช้บัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลอื่น บุคคล
ที่มีชื่อดังกล่าวนั้นเป็นคนใกล้ชิดกับผู้ถูกร้องและคู่สมรส นอกจากนี้ผู้ถูกร้องและคู่สมรสยังใช้ชื่อและ
ลงลายมือชื่อของบุคคลที่ถูกใช้ชื่อในเอกสารการเบิกเงินกับธนาคาร พฤติการณ์ทั้งหมดดังกล่าว แสดงว่า
ผู้ถูกร้องได้รู้เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากและบัตรเงินฝากเป็นอย่างดี

เกี่ยวกับที่ดินที่ตั้งอยู่ที่ตำบลผาขาว อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง เนื้อที่
๘๕๔ ไร่ ๑ งาน ๓๗ ตารางวา ราคา ๑๓,๒๗๕,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกร้องได้เคยแสดงไว้ในการยื่นบัญชี
ครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๕ แต่ไม่ได้แสดงไว้ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๖ ถึงครั้งที่ ๘ นั้น โดยผู้ถูกร้องอ้างว่า
ใน ๓ ครั้ง หลังโอนที่ดินดังกล่าวนี้ใช้เป็นหนี้ยักติ ฯ นั้น ได้สอบปากคำของนายยักติ นายสุรัช และ
นายบุญหลง แล้ว พยานทั้งสามปากให้การขัดแย้งกัน ไม่น่าเชื่อว่า ได้มีการกู้ยืมเงินกันจริง การเอาที่ดิน
ตีใช้หนี้เป็นนิติกรรมอำพราง

เกี่ยวกับสัญญากู้ยืม จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สัญญากู้ยืมเงิน
ระหว่างผู้ถูกร้องกับนายระวี อุ่นภัทร ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
และสัญญาเงินกู้ยืมระหว่างผู้ถูกร้องกับนายไพจิตร ก่ออมทรัพย์ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐
จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ให้กู้ยืมทั้ง ๒ ราย ไม่ได้จ่ายเงินตามจำนวนดังกล่าวให้ผู้ถูกร้องจริง
และไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง ทั้งนี้ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงเป็นหนังสือยอมรับว่าไม่ได้กู้ยืมจากบุคคลทั้งสอง
แต่สัญญากู้ยืมเงินมีการทำขึ้น เนื่องจากระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐
ผู้ถูกร้องเสียการพนันมีหนี้ต้องชำระแก่พันตำรวจโท ปกรณ์ ฯ จำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงให้
นางสุรภัญญา คู่สมรสผู้ถูกร้องไปหาเงินกู้ ปรากฏว่า นางสุรภัญญา นำเงินส่วนตัวที่มีอยู่โดยไม่ได้ให้
ผู้ถูกร้องทราบ ไปชำระหนี้แทนให้ แต่อ้างกับผู้ถูกร้องว่า เป็นเงินที่ยืมจากบุคคลอื่นและให้ผู้ถูกร้อง
ทำสัญญากู้ยืมเงินไว้ ผู้ถูกร้องเพิ่งจะทราบเรื่องในภายหลัง ทั้งนี้ นางสุรภัญญา ก็ให้การยอมรับตามที่
ผู้ถูกร้องชี้แจง

ในชั้นพิจารณา ผู้ถูกร้องเบิกความว่า ในการจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ เพื่อยื่นต่อ
ผู้ร้องนั้น ผู้ถูกร้องได้มอบให้นางสุรภัญญา คู่สมรส ซึ่งมีความรู้ทางด้านการทำบัญชีเป็นผู้ดำเนินการ
ทั้งหมดทุกครั้ง และทรัพย์สินที่ผู้ถูกร้องมีนั้น นอกจากเป็นรายได้จากเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
ในฐานะรัฐมนตรีหรือนักการเมืองแล้ว ยังได้รับส่วนแบ่งจากธุรกิจค้าพืชไร่ของครอบครัวที่จังหวัดอุดรธานี

และมีรายได้จากการเดินทางไปเล่นการพนันในต่างประเทศเป็นการเล่นการพนันที่ถูกกฎหมาย ในช่วงที่ไปให้ปากคำกับผู้ร้อง ในตอนแรก (ครั้งที่ ๑ และ ๒) ยังปกปิดเรื่องการเล่นการพนันเพราะยังมีฐานะทางการเงิน จึงไม่ต้องการให้สาธารณชนทราบว่า เป็นนักการเมืองที่ชอบเล่นการพนัน ผู้ถูกร้องจึงได้ให้นายจิรายุเป็นผู้ดูแลการเงินในส่วนนี้ ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องได้มีการยื่นหลักฐานเป็น Statement ของธนาคารต่างๆ ที่มีการโอนเงินเข้า กรณีเล่นได้ และที่ไปของเงินกรณีเล่นเสีย โดยได้เสนอต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน และผู้ร้องตามที่ได้ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ และก็เป็นรายการทรัพย์สินอันเดียวกันกับผู้ร้องส่งให้อัยการสูงสุดร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ทรัพย์สินดังกล่าวจำนวน ๒๐๐ กว่าล้าน ตกเป็นของแผ่นดิน

กรณีบัญชีเงินฝากในชื่อของนายจิรายุ เนื่องจากนายจิรายุ เป็นผู้ติดตามผู้ถูกร้องไปเล่นกาสิโนเกือบทุกครั้ง มีหน้าที่ติดต่อกับตัวแทนกาสิโน มีหน้าที่จัดการเรื่องเงินและบัญชี เงินที่ได้มาจากการเล่นกาสิโนที่เป็นเช็คจะมอบหมายให้นายจิรายุนำเข้าบัญชีของนายจิรายุ เพื่อเรียกเก็บเงินและเป็นการฝาก นายจิรายุเก็บไว้ในระยะสั้นเพื่อให้ผู้ถูกร้องได้ใช้จ่ายเงินดังกล่าวหมุนเวียนในการเล่นกาสิโนได้สะดวก โดยเบิกความได้ว่า

๑. บัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ สาขางามวงศ์วาน (บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗) ยอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐) จำนวน ๓,๐๗๓,๘๘๐ บาท เป็นเงินได้จากการเล่นกาสิโนระหว่างวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เล่นได้ ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท โดยไปกับบริษัทของพันตำรวจโท ปกรณ์ และพันตำรวจโท ปกรณ์ เซียนเช็คส่งจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้ผู้ถูกร้องก็มอบให้นายจิรายุไปเข้าบัญชีเรียกเก็บในบัญชีของนายจิรายุ ซึ่งทราบภายหลังว่านายจิรายุได้นำเช็คไปเปิดบัญชีใหม่ หลังจากเปิดบัญชีแล้ว ก็ได้มีรายการรับชำระเงินค่างวดยนต์จากนายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ถูกร้องให้นายจิรายุถอนเงินของตนทั้งหมดจากบัญชีเงินฝากของนายจิรายุ เงินที่เหลืออยู่ในบัญชีเป็นของนายจิรายุและมีอยู่จำนวนหนึ่งที่ถูกหนี้ออนเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้ค่างวดให้นายจิรายุ

สำหรับการที่คณะอนุกรรมการของผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องได้แจ้งเพิ่มเติมตามหนังสือชี้แจงของผู้ถูกร้อง ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ว่า บัญชีดังกล่าวนี้ไม่ใช่ของตนแต่ยอมรับว่าเงินฝากเป็นของตน และขอแจ้งว่า ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีเงินคงเหลือในบัญชี ๕,๑๒๐,๐๐๐ บาท เหตุที่ชี้แจงยอดเงินนี้ก็เพราะว่า ในขณะที่ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง ผู้ถูกร้องเข้าใจผิดว่าให้แจ้งยอดรายการทรัพย์สิน ฯ เพียงถึงวันที่เข้ารับตำแหน่ง คือ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

๒. บัญชีธนาคารกสิกรไทย สาขาสุขาภิบาล ๑ บางกะปิ (บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๗๗-๒-๕๗๑๕-๘) เป็นเงินที่ได้จากการเล่นกาสิโน โดยพันตำรวจโท ปกรณ์ และนางพรสุข เสริมสุวรรณ จ่ายเช็คลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๐ ให้เป็นเช็คธนาคารกสิกรไทย สาขานนทบุรีสาขาภิบาล ๑ บางกะปิ จำนวนเงิน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกร้องเป็นหนี้การพนันกับนายภาณุวัฒน์ ตั้งสกุลสถาพร จำนวน ๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท จึงให้นายจิรายุนำเช็คไปเปิดบัญชีเพื่อเรียกเก็บเงิน แล้วโอนชำระหนี้แก่นายภาณุวัฒน์ ส่วนที่เหลือ จำนวน ๓,๘๕๐,๐๐๐ บาท นายจิรายุนำไปชำระหนี้แก่บุคคลที่ผู้ถูกร้องมอบหมาย เช่น จ่ายให้นายวิทยา เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระแก้ว ๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท คงเหลือที่ นายจิรายุ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งก็ได้นำคืนผู้ถูกร้องในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๐ นั้นเอง โดยได้คืนเงินของผู้ถูกร้องที่เหลือค้างอยู่ในบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ สาขางามวงศ์วาน ของนายจิรายุ อีก จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ไปด้วยในวันเดียวกันนี้ ดังนั้น เงินในบัญชีธนาคารกสิกรไทยหลังจากวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๐ แล้ว จึงเป็นเงินของนายจิรายุ และผู้ถูกร้องไม่เคยยอมรับว่า บัญชีดังกล่าวนี้เป็นของผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องเคยให้การรับเพียงว่า พันตำรวจโท ปกรณ์ จ่ายเงิน จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ให้ผู้ถูกร้องในกรณีที่เล่นกาสิโนได้

๓. เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากในชื่อนายพิษณุกร บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขาประดิพัทธ์ (บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔-๑-๖๖๖๗๗-๗) ยอดเงินคงเหลือ ณ วันยื่นบัญชี กรณีพ้นจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑) และกรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ครบ ๑ ปี (๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑) จำนวน ๖๔,๐๘๕.๕๐ และกรณีพ้นจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๖ กันยายน ๒๕๔๓) จำนวน ๕,๕๑๒.๕๐ บาท และบัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๐๓๔-๖-๐๕๒๐๓-๓) ซึ่งใช้คู่กับบัญชีออมทรัพย์โดยเปิดบัญชีออมทรัพย์ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๑ จำนวน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท เป็นเช็ค ที่ผู้ถูกร้องได้มาจากการเล่นกาสิโนที่ออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๑ ผู้ถูกร้องเล่นการพนันได้ จำนวน ๕๒,๔๖๐,๐๐๐ บาท แต่บริษัท เสริมสุวรรณ ฯ โดยพันตำรวจโท ปกรณ์ ได้ชำระเป็น ๒ บัญชี คือ โดยให้คู่สมรสของผู้ถูกร้องที่ธนาคารกรุงไทย สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน จำนวน ๖,๗๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นยอดเงินที่ผู้ถูกร้องให้คู่สมรสเพื่อนำไปชำระหนี้ที่เคยกู้ยืมไว้ในจำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินอีกจำนวนหนึ่ง เมื่อกลับมาประเทศไทยแล้วได้แลกเปลี่ยนเงินไทยได้ ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งพันตำรวจโท ปกรณ์ จ่ายเป็นเช็ค ผู้ถูกร้องมอบเช็คให้นายจิรายุไปดำเนินการเปิดบัญชีออมทรัพย์และกระแสรายวันเพื่อใช้คู่กันสำหรับการจ่ายเช็ค เงินในบัญชีออมทรัพย์ จึงเป็นเงินของผู้ถูกร้องที่ฝากไว้ในนามของนายพิษณุกร ในระยะเวลาสั้น ๆ โดยถอนจำนวนใหญ่ จนถึงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ซึ่งคงเหลือไว้ ๓๕,๑๕๒.๑๓ บาท การส่งจ่ายเช็ค ผู้ถูกร้องเป็นผู้ลงลายมือชื่อ

นายพิษณุกร โดยนายพิษณุกร ยินยอม ทั้งนี้นางสุรศักดิ์ญา คู่สมรสของผู้ถูกร้อง และเป็นพี่สาวของ นายพิษณุกร ไม่ทราบเกี่ยวกับบัญชีนี้ ผู้ถูกร้องเคยชี้แจงกับผู้ร้องว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์นี้เป็นของผู้ถูกร้อง ทั้งจำนวน แต่ได้อาศัยชื่อนายพิษณุกรเป็นเจ้าของ เพราะต้องการปกปิด เนื่องจากนายพิษณุกร เดินทางไป ประเทศออสเตรเลียด้วย ได้นำเช็คที่ได้มาจากการพนันไปเรียกเก็บ แล้วนำไปเล่นกาสิโนต่อที่ประเทศ มาเลเซีย เสียการพนันจนเงินในบัญชีหมด และทั้งเป็นบัญชีร้างตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ การเบิกถอนเงินจากบัญชีดังกล่าวที่ผู้ถูกร้องเป็นคนลงลายมือชื่อของนายพิษณุกร ไม่ใช่ เป็นการปลอมลายมือชื่อเพราะเป็นลายมือชื่อของผู้ถูกร้องเอง ตั้งแต่วันที่เปิดบัญชีหากเพียงแต่ใช้ชื่อบัญชี เงินฝากเป็นของนายพิษณุกร โดยนายพิษณุกรยินยอม

ผู้ถูกร้องต้องแสดงบัญชีทรัพย์สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (๑๕ กันยายน ๒๕๕๑) และพ้นจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๖ กันยายน ๒๕๕๓) แต่ผู้ถูกร้องเบิกเงิน ครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เข้าใจเอาเองว่า ได้ใช้จ่ายเงินในบัญชีจนหมดแล้ว จึงไม่ได้ แสดงรายการไว้ในบัญชี ฯ

๔. บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน (บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่ ๐๓๗-๒-๐๒๕๑๖-๑) และบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ สาขานนทบุรี (บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่ ๑๒๒-๑-๐๑๒๕๓-๕) นั้น ผู้ถูกร้องไม่เคยทราบถึงความมีอยู่ของบัญชีทั้งสองเพราะคู่สมรสไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ผู้ถูกร้องทราบเมื่อรับแจ้งข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการไต่สวน ฯ ผู้ถูกร้องได้ให้นางสุรศักดิ์ญา ชี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวน ฯ ต่อมาได้ทราบวันเวลาที่เปิดบัญชีเงินฝากจากนายพิษณุกร

๕. บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทยในชื่อของเรือตรีหญิง พัชราภรณ์ และนางสุนทรี (๔ ฉบับ รวม ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท) นั้น นางสุรศักดิ์ญานำเงิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปซื้อบัตรเงินฝากในชื่อของ เรือตรีหญิง พัชราภรณ์ และนางสุนทรี รวม ๔ ฉบับ เพื่อต้องการปกปิดไม่ให้ผู้ถูกร้องรู้ ผู้ถูกร้อง ไม่เคยทราบเรื่อง ประกอบกับไม่ได้มีความสนิทสนมกับบุคคลทั้งสอง และในการจัดทำบัญชีแสดง รายการทรัพย์สิน ฯ ก็ได้มอบให้นางสุรศักดิ์ญาเป็นผู้จัดทำมาโดยตลอด โดยไม่ได้แสดงรายการบัตรเงินฝากนี้ไว้ แต่อย่างใด ผู้ถูกร้องจึงไม่ทราบรายการบัตรเงินฝากทั้ง ๔ ฉบับ

๖. เกี่ยวกับที่ดิน จำนวน ๓๕ แปลง ที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดเลยนั้น ผู้ถูกร้องได้ทยอยซื้อตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในรัฐบาล พลเอก ชวลิต เป็นเงิน ที่ได้มาจากการเล่นการพนันในต่างประเทศ และมอบให้ตำรวจติดตาม คือ นายดาบตำรวจ คัมภีร์ สันประภท เป็นผู้ดูแล ได้ให้เช่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นแสดงรายการที่ไว้ในบัญชี ฯ มาโดยตลอดประมาณเดือนมิถุนายน ปี ๒๕๕๒ หลังจากได้ลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก็ได้โอนที่ดินทั้ง ๓๕ แปลง ใช้นี้ให้แก่นายกิติ เนื่องจากผู้ถูกร้องเป็นหนี้กู้ยืมเงินจากนายกิติ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เหตุที่ผู้ถูกร้องไม่ได้รับรายการหนี้รายกิติ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ เพราะว่าจะขยับ ได้ตกลงว่าจะจ่ายภายหลังจากเลิกตั้งปี ๒๕๓๕ เป็นเวลา ๒ เดือน แต่ก็ไม่ได้จ่ายจนถึงปี ๒๕๔๒ เดือนมิถุนายน ๒๕๔๒ จึงได้โอนที่ดินชำระหนี้ให้เพราะไม่มีเงินสดจะชำระหนี้ให้ หนี้นี้เป็นหนี้ไม่ได้มีหลักฐานเป็นหนังสือ จึงไม่ได้รับรายการไว้ ส่วนการโอนที่ดินก็เป็นการโอนโดยการส่งมอบการครอบครอง และได้เห็นหลักฐานการโอนมอบหมายให้รายกิติไปดำเนินการเอง

๗. เกี่ยวกับหนี้ตามสัญญากู้ยืม ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกร้องเดินทางไปเล่นกาสิโนเมื่อต้นปี ๒๕๕๐ เล่นเสียประมาณ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และขอให้นางสุรภักดิ์จัดหาเงินกู้เพื่อใช้หนี้บริษัทตัวแทนกาสิโน คือ บริษัท เสริมสุวรรณ ทราเวล ฯ ซึ่งนางสุรภักดิ์ บอกว่าได้กู้เงิน นายระวี และนายไพจิตร โดยนำสัญญากู้มาให้ดูและได้นำโฉนดที่ดินวางเป็นประกันไว้กับผู้ให้กู้ และแสดงหลักฐานการชำระเงินแก่พันตำรวจโท ปกรณ์ จำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ด้วย ผู้ถูกร้องจึงเชื่อว่า หนี้จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นหนี้กู้ยืมจริง ความจริงเงินที่ชำระหนี้แก่พันตำรวจโท ปกรณ์ เป็นเงินของนางสุรภักดิ์ที่ได้แอบเก็บไว้โดยไม่ได้ให้ผู้ถูกร้องทราบ แล้วทำหลักฐานกู้ยืมหลอกเพื่อให้ผู้ถูกร้องชำระคืนแก่นางสุรภักดิ์ หลังจากที่ถูกผู้ถูกร้องทราบสัญญากู้ยืมเงิน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว ต่อมาผู้ถูกร้องเล่นกาสิโนได้ นางสุรภักดิ์จึงทวงให้ผู้ถูกร้องชำระหนี้ นายระวีและนายไพจิตร ผู้ถูกร้องจึงมอบเงินให้ไปชำระหนี้ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการชำระหนี้ ผู้ถูกร้องได้เคยจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ นายพันธ์ศักดิ์ วิโรจน์เวชภัณฑ์ ที่อ้างว่า มาเก็บแทนเจ้าหนี้เป็นจำนวนเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาทด้วย เหตุผลที่ต้องปกปิดผู้ร้อง ผู้ถูกร้องอ้างว่า เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับความลับระหว่างสามีภรรยาของผู้ถูกร้อง และของนางสุรภักดิ์ คู่สมรส

ผู้ถูกร้องได้เบิกความเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายที่ได้ชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาไว้เพียงประเด็นที่ไม่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหา และไม่ได้มีการสอบสวนผู้ถูกร้องในข้อกล่าวหาว่าจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ อันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

นายก้านรงค์ จันทิก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้แทนผู้ร้อง แถลงการณ์ปิดคดีทั้งด้วยวาจาและเป็นหนังสือความว่า

กรณีที่ ๑ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน คือ เงินฝากธนาคารของตนเองและ/หรือนางสุรภักดิ์ สุขชนะ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของคนอื่น ดังนี้

๑. บัญชีในชื่อของนายพิษณุกร คือ เงินฝากธนาคารกรุงไทย ฯ สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่ ๐๓๗-๒-๐๒๕๑๖-๑ และเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาถนนสิรินธร บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่ ๑๑๒-๑-๐๑๒๕๓-๕

ในชั้นพิจารณาของนายพิษณุกร ให้การว่าบัญชี ฯ ทั้งสองนี้ เปิดบัญชีตามความประสงค์ของนางสุรกาญญา เงินฝากในบัญชีนี้เป็นของนางสุรกาญญา ทั้งหมด ซึ่งตรงกับคำรับของนางสุรกาญญา จึงฟังได้ว่าเงินฝากในบัญชีทั้งสองนี้เป็นทรัพย์สินของนางสุรกาญญา

๒. บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย ในชื่อเรตรีหญิง พัชรภรณ์ จำนวน ๒ ฉบับ เป็นเงิน ๒๓,๗๐๐,๐๐๐ บาท

ในชั้นพิจารณาของนายพิษณุกร ให้การว่า บัตรเงินฝากดังกล่าว ชื่อโดยใช้นาม ซึ่งถอนจากบัญชีเงินฝากของนายพิษณุกร ที่ธนาคารทหารไทย สาขาซอยบางชื่อ ซึ่งเงินดังกล่าวเป็นของนางสุรกาญญา ที่นำมาฝากไว้ สอดคล้องกับคำให้การของเรตรีหญิง พัชรภรณ์ และตรงกับคำรับของนางสุรกาญญา จึงฟังได้ว่า บัตรเงินฝากดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของนางสุรกาญญา

๓. บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย ในชื่อของนางสุนทรี จำนวน ๒ ฉบับ เป็นเงิน ๑๖,๓๐๐,๐๐๐ บาท

ในชั้นพิจารณาของนายพิษณุกรและนางสุนทรี ให้การสอดคล้องต่อกันและตรงกับคำรับของนางสุรกาญญา ว่าบัตรเงินฝากดังกล่าวเป็นของนางสุรกาญญา จึงฟังได้ว่า บัตรเงินฝากดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของนางสุรกาญญา

รายการทรัพย์สินตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ ผู้ถูกร้องยอมรับว่า เป็นของนางสุรกาญญา แต่ปฏิเสธว่าไม่รู้ว่านางสุรกาญญา มีทรัพย์สินดังกล่าว เพราะจงใจปกปิดมิให้ผู้ถูกร้องทราบ ผู้ถูกร้องจึงไม่ต้องรับผิดชอบในชั้นพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ นายพันธ์ศักดิ์ นางสุนทรี นายพิษณุกร และนางสุรกาญญา เบิกความว่าผู้ถูกร้องมีหญิงอื่นเป็นภรรยาอีกคน และมีบุตรด้วยกัน ผู้ถูกร้องได้อุปการะเลี้ยงดูบุตรที่เกิดกับภรรยาคนใหม่ด้วย เป็นเหตุให้นางสุรกาญญาต้องปกปิดทรัพย์สิน โดยนำไปไว้ในชื่อของนายพิษณุกร นางสุนทรี เรตรีหญิง พัชรภรณ์ โดยผู้ถูกร้องไม่ทราบ

ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า นางสุรกาญญาเป็นคู่สมรสผู้ถูกร้องพักอาศัยอยู่บ้านเดียวกัน นางสุรกาญญาไม่มีอาชีพ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดู เงินที่นางสุรกาญญาฝากธนาคาร นางสุรกาญญาก็ยอมรับว่าได้มาจากผู้ถูกร้องที่ได้จากการเล่นการพนันในต่างประเทศ จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดซึ่งกันและกัน บุคคลที่ถูกใช้ชื่อแทนทั้งของผู้ถูกร้องและนางสุรกาญญา บุคคลที่ถูกใช้ชื่อและปลอมลายมือชื่อของบุคคลผู้ถูกใช้ชื่อในการใช้เช็ค เป็นญาติและคนใกล้ชิดกับผู้ถูกร้องและนางสุรกาญญา ผู้ถูกร้องและคู่สมรสฝากเงินในชื่อของบุคคลอื่นเป็นจำนวนมาก เป็นพฤติการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ผู้ถูกร้องย่อมจะทราบการเคลื่อนไหวของเงินดังกล่าว การที่นางสุรกาญญาฝากเงินไว้กับญาติ ต่อมาก็โอนเข้าบัญชีของญาติอีกคนหนึ่งนั้นน่าจะเป็นเหตุผลอื่น ไม่ใช่ต้องการจะปกปิดผู้ถูกร้อง

๕. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗
ชื่อบัญชีนายจิรายุ

ในชั้นพิจารณาของผู้ร้อง จากพยานหลักฐาน คำให้การของนายจิรายุ และคำรับของผู้ถูกร้อง ฟังได้ว่าบัญชีดังกล่าว เปิดบัญชีด้วยเช็คของผู้ถูกร้อง จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ภายหลังที่ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ๑๒ วัน จากการตรวจสอบ Statement ตั้งแต่เปิดบัญชีจนถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวัน ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นอกจากเงินเปิดบัญชี ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท แล้ว มีรายการฝากเงินเพิ่มอีก ๑ ครั้ง คือ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ฝากเช็ค ๑ ฉบับ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกร้องได้จากการขายรถยนต์ โตโยต้า แลนด์ ครุยเซอร์ ให้นายประมวลศิลป์ โดยให้โอนเงินค่าซื้อเข้าบัญชีเงินฝากดังกล่าว ส่วนที่เหลือ เป็นรายการถอนเงินรวม ๗ ครั้ง จำนวน ๒๘,๕๐๖,๑๐๐ บาท ซึ่งนายจิรายุ ชี้แจงว่ารายการถอนเงิน เป็นไปตามคำสั่งของผู้ถูกร้องทั้งสิ้น ทั้งนี้ นายจิรายุ จะบันทึกการฝากเงินและการเบิกเงินของผู้ถูกร้อง ไว้เป็นหลักฐานในลักษณะของบันทึกช่วยจำ และให้ผู้ถูกร้องตรวจสอบเป็นระยะโดยผู้ถูกร้องได้ลงลายมือชื่อรับรองการตรวจสอบไว้ในบันทึกช่วยจำของนายจิรายุดังกล่าวเป็นครั้งคราว

ในชั้นพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องได้นำนายประมวลศิลป์ มาเบิกความว่าได้ชำระเงิน ค่าซื้อรถยนต์ที่บ้านผู้ถูกร้องด้วยเช็คธนาคารทหารไทย ส่งนายจิรายุ ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขางามวงศ์วาน เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ โดยผู้ถูกร้องได้โทรศัพท์สอบถามเลขบัญชีจากนายจิรายุและจดมอบให้ตนเขียนเช็คตามนั้น ส่วนผู้ถูกร้องตอบคำถามผู้แทนผู้ร้องว่าได้โทรศัพท์ไปถามเลขบัญชีจากนายจิรายุ และโทรศัพท์บอกให้นายประมวลศิลป์ เขียนเช็ค ซึ่งขัดแย้งกันในรายละเอียด นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องได้นำนางสาวกมลกานต์ เบิกความว่า เคยโอนเงินเข้าบัญชีนายจิรายุ ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขางามวงศ์วาน เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ และเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นการโอนเงินที่เป็นมูลหนี้ระหว่างนายสุชาติ โชคชัยวัฒนาการ กับนายจิรายุ เกี่ยวกับการแข่งม้า โดยนายจิรายุเป็นผู้ให้เลขบัญชีดังกล่าว

(๑) ตั้งแต่วันเปิดบัญชีจนถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ วันยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ต่อผู้ร้อง มีรายการฝากเพียง ๒ รายการ คือ เงินฝากเปิดบัญชี จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท และเงินฝากเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นของผู้ถูกร้อง และรายการถอนเงิน ๗ ครั้ง รวม ๒๘,๕๐๖,๑๐๐ บาท ก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกร้องทั้งสิ้น ซึ่งผู้ถูกร้องยอมรับ

(๒) กรณีผู้ถูกร้องขายรถยนต์ให้นายประมวลศิลป์ แล้วให้อินคำซื้อรถยนต์เข้าฝากบัญชีดังกล่าว แสดงว่า ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของบัญชีที่แท้จริงเพราะถ้าไม่ใช่ ก็ไม่มีกรณีจำเป็นที่จะนำเช็คเข้าฝากบัญชีดังกล่าว เนื่องจากผู้ถูกร้องและคู่สมรสต่างก็มีบัญชีเงินฝากเช่นเดียวกัน

(๓) กรณีนางสาวกมลกานต์ เบิกความว่าเคยฝากเงินเข้าบัญชีดังกล่าวโดยนายจิรายุเป็นคนบอกเลขบัญชีนั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ หลังจากผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีต่อผู้ร้องแล้ว และนายจิรายุ ให้การยืนยันว่าบัญชีดังกล่าวเป็นของผู้ถูกร้องที่เปิดและฝากเงินไว้ในนามของนายจิรายุ เงินส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดที่นำเข้าฝากบัญชีนี้เป็นของผู้ถูกร้อง ส่วนการนำเงินของนายจิรายุเข้าฝากในบัญชีนี้นับกับเงินของผู้ถูกร้องนั้น ก็เพื่อให้บัญชีดังกล่าวมีการหมุนเวียนเคลื่อนไหว

กรณีฟังได้ว่าบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นบัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้อง ที่อยู่ในชื่อของนายจิรายุ

๕. เงินฝากธนาคารกสิกรไทย สาขาถนนสุขาภิบาล ๑ บางกะปิ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๗-๒-๕๗๑๕๑-๘ ชื่อบัญชีนายจิรายุ

ในชั้นพิจารณาของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำชี้แจงของนายจิรายุ ซึ่งตรงกับคำรับของผู้ถูกร้องว่าเป็นเงินของผู้ถูกร้อง ซึ่งขอฝากเปิดบัญชีในนามของนายจิรายุ จากการตรวจสอบ Statement มีการฝากเงินเพียงครั้งเดียวในวันเปิดบัญชี และได้มีการถอนเงินในวันเดียวกันนั้น จำนวน ๓ รายการ เป็นเงิน ๑๑,๑๑๐,๖๕๐ บาท ซึ่งนายจิรายุ และผู้ถูกร้อง ชี้แจงสอดคล้องกันว่าเป็นการถอนเงินตามคำสั่งของผู้ถูกร้อง

ในชั้นศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องยอมรับว่า เงินเปิดบัญชีของผู้ถูกร้อง แต่ได้ให้นายจิรายุถอนเงินให้ครบถ้วนแล้ว เงินที่เหลือคงค้างบัญชีเป็นของนายจิรายุ

พิเคราะห์คำให้การของผู้ถูกร้องประกอบพยานหลักฐานแล้ว บัญชีนี้มีรายการฝากเพียงครั้งเดียวในวันเปิดบัญชี โดยเงินฝากเปิดบัญชีเป็นของผู้ถูกร้องและรายการถอนทุกรายการเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกร้อง เมื่อถอนแล้วมีเงินคงเหลือและดอกเบี้ยก็เกิดจากเงินฝากของผู้ถูกร้อง จึงฟังได้ว่า เงินฝากบัญชีดังกล่าวเป็นทรัพย์สิน (เงินฝาก) ของผู้ถูกร้องที่อยู่ในชื่อของนายจิรายุ

๖. เงินฝากธนาคารกรุงไทย สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔-๑-๖๖๖๗๗-๗ ชื่อบัญชีนายพิษณุกร ยอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ จำนวน ๖๔,๐๘๕.๕๐ บาท และบัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๐๓๔-๖-๐๕๒๐๓-๓

ในชั้นพิจารณาของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำรับของผู้ถูกร้อง และคำให้การของนายพิษณุกรว่าเงินเปิดบัญชีจำนวน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท เป็นของผู้ถูกร้อง แต่อาศัยชื่อนายพิษณุกร เป็นเจ้าของชื่อบัญชี โดยขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านของนายพิษณุกร ไปเป็นหลักฐานในการ

เปิดบัญชี นายพิษณุกรไม่เคยทำรายการฝาก-ถอน ใดๆ เกี่ยวกับบัญชีทั้งสอง ยกเว้นไปปิดบัญชี นายพิษณุกร ไม่ใช่ผู้เขียนเช็คและผู้ลงลายมือชื่อในเช็คที่ส่งจ่ายจากบัญชีกระแสรายวัน ซึ่งใช้คู่กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ดังกล่าว ผู้ถูกร้องเป็นผู้ใช้เช็คและเขียนส่งจ่ายเช็ค

ในชั้นศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องยอมรับข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่ต่อสู้ว่าบัญชีนี้เป็นการฝากเก็บในระยะสั้น ฝากเข้าวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถอนถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ก็ทอดทิ้งบัญชีไม่ได้ติดต่อทำธุรกรรมกับธนาคารอีก และเงินคงเหลือในบัญชีเป็นเงินจำนวนเพียงเล็กน้อย

แต่จากการตรวจสอบ Statement บัญชีดังกล่าว ปรากฏว่าหลังจากวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องยังคงฝากเงินในบัญชีออมทรัพย์และถอนเงินโดยใช้เช็คจากบัญชีกระแสรายวันอยู่ตลอดมาจนถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๒ พิเคราะห์คำเบิกความของผู้ถูกร้องประกอบพยานหลักฐานแล้ว เห็นว่า คำเบิกความของผู้ถูกร้องไม่อาจรับฟังได้

กรณีที่ ๒ ปกปิดทรัพย์สินของตนเองโดยทำนิติกรรมอำพราง โอนสิทธิครอบครองที่ดินในท้องที่อำเภอผาขาว (ภูกระดึง) จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง ราคา ๑๓,๒๓๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเคยแสดงไว้ในการยื่นบัญชี ๑ ครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๕ ไปอยู่ในชื่อของนายกิติ ผู้ถูกร้องไม่แสดงในการยื่นบัญชี ๑ ครั้งที่ ๖ ครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ โดยผู้ถูกร้องอ้างว่า โอนที่ดินนี้ให้นายกิติไปแล้ว

ปัญหาว่า ผู้ถูกร้องได้กู้ยืมเงินนายกิติ จริงหรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกร้องอ้างว่า ต้องการเงินเพื่อช่วยสนับสนุนนายบุญหลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและส่วนหนึ่งผู้ถูกร้องจะใช้เองเป็นเงินจำนวนถึง ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายกิตีก็ตกลงให้กู้ยืมได้โดยง่ายในทันที (ไม่ได้มีหลักฐานการกู้ยืม) นายกิติไม่มีเงินต้องขอกู้ยืมจากนายสุรช่ออีกต่อหนึ่งมาให้ผู้ถูกร้อง การกู้ยืมเงินระหว่างนายกิตินายสุรช่อไม่มีหลักฐานการกู้ยืม การส่งมอบเงินที่กู้ยืมไม่ได้ส่งมอบโดยตรงต่อผู้ถูกร้อง หรือนายบุญหลง แต่เป็นการโอนเข้าบัญชีเงินฝากของบุคคลอื่นก่อน ต่อมาเจ้าของบัญชีจึงได้ถอนเงินไปมอบให้นายบุญหลงหรือขอให้บุคคลอื่นส่งมอบเงินแก่นายบุญหลงเพื่อส่งมอบให้นายบุญหลง ผู้ถูกร้องและนายกิติให้การขัดแย้งกัน โดยผู้ถูกร้องอ้างว่า กู้ยืมจำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายกิติว่า ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายกิติให้การขัดแย้งกันโดยในชั้นพิจารณาของผู้ถูกร้องอ้างว่า โอนให้ผู้ถูกร้อง จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ในชั้นศาลรัฐธรรมนูญว่าโอน จำนวน ๔,๕๑๐,๐๐๐ บาท แต่ก็ไม่ปรากฏหลักฐานโอน นายสุรช่อในชั้นพิจารณาของผู้ร้อง นายสุรช่อว่าโอน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้นายบุญหลง หรือนายบุญหลง แต่ในชั้นศาลรัฐธรรมนูญว่าโอน จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นพิจารณาของผู้ร้อง นายบุญหลงได้รับเงิน ๑ ครั้ง จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไม่เคยได้รับโอนเงิน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

แต่ในชั้นศาลรัฐธรรมนูญได้รับเงินสนับสนุนในการเลือกตั้ง จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามคำชี้แจง แก้อีกกล่าวหาของผู้ถูกร้องว่า นายสุรัชกั๊ยมจากนางดารณี ประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่นางดารณีว่า นายสุรัชกั๊ยม จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท นางดารณีว่ามอบเงินให้นายนทร จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ปรากฏว่า ถอนเงินจากธนาคาร ๒ แห่ง มีจำนวนมากกว่า ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายนทรไปปรับเงิน แทนนายบุญหลงแต่ไม่มอบให้นายบุญหลงกลับมอบให้นายชาญชัย ในชั้นพิจารณาของผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง นายบุญหลง นายสุรัช และนายกิติ ไม่เคยให้การถึงนายนทร นางสาวกนกพร และนางดารณี เพิ่งจะมา พูดถึงในชั้นศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องอ้างว่า กั๊ยมนายกิติตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่แสดงหนี้จำนวนนี้ในบัญชี ฯ ที่ยื่นต่อผู้ร้อง ผู้ถูกร้องอ้างว่า โอนที่ดินตีใช้หนี้ประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่จดทะเบียนซื้อขายกันเพียงจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท พยานหลักฐานของผู้ถูกร้องมีพิรุช ทุกชั้นตอนไม่น่าเชื่อถือ ไม่เชื่อว่าจะได้มีการเอาที่ดินตีใช้หนี้ นายกิติ พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นนิติกรรมอำพราง กรรมที่ ๓ แสดงรายการหนี้สินเท็จ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในการยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓

ผู้ถูกร้องยอมรับว่าหนี้เงินกู้นายระวี ตามสัญญาเงินกู้ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และหนี้เงินกู้ นายไพจิตร ตามสัญญาเงินกู้ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ได้กู้ยืมบุคคลทั้งสองจริง แต่อ้างว่า เป็นการกระทำของนางสุรกัญญา คู่สมรส ซึ่งผู้ถูกร้องไม่ทราบ โดยในชั้นศาลรัฐธรรมนูญ ฝ่ายผู้ถูกร้องได้นำ นางสุรกัญญา เบิกความว่า ผู้ถูกร้องเดินทางไปเล่นการพนันระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ถึง ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ กับบริษัท เสริมสุวรรณ ทราเวล จำกัด เล่นเสีย จำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงให้นางสุรกัญญา หาแหล่งเงินกู้เพื่อชำระหนี้ นางสุรกัญญาจึงได้ถอนเงินส่วนตัวจากบัญชีเงินฝากที่ธนาคารกรุงเทพ ฯ สาขาบางลำภู ชำระหนี้ให้แทนแต่บอกผู้ถูกร้องว่า ไปกู้ยืมเงินมาจากนายระวี และนายไพจิตร จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และต่อมาผู้ถูกร้องได้ชำระคืน ๒ ครั้ง ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท และครั้งที่ ๒ ชำระคืน เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างว่า เล่นการพนันได้ แต่ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงต่อคณะทำงานของผู้ร้อง เมื่อครั้ง ไปตรวจสอบเงินสดและทรัพย์สินอื่น เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ว่าได้นำเงินสดส่วนหนึ่ง จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่แสดงไว้ในบัญชีที่ยื่นต่อผู้ร้อง และขายทรัพย์สินอื่นบางส่วน จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปชำระหนี้ให้นายไพจิตร ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนายระวี ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งขัดแย้งกัน และเมื่อพิเคราะห์คำเบิกความของนางสุรกัญญา ดังกล่าวแล้ว เห็นว่านางสุรกัญญา อ้างว่า ชำระหนี้การพนันแทนผู้ถูกร้อง จำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่กลับทำสัญญากู้ยืมเงินเพียง

๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำนวนไม่ตรงกัน และอ้างว่าผู้ถูกร้องชำระหนี้จำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คืนให้แล้ว เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ แต่ผู้ถูกร้องกลับให้การต่อ คณะทำงานตรวจเงินสดและทรัพย์สินอื่นของผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ว่าได้นำเงินสด และขายทรัพย์สินอื่นไปชำระหนี้แทน ให้แก่นายระวี และนายไพจิตร ซึ่งขัดแย้งกับคำเบิกความของ นางสุรศักดิ์ญาคำเบิกความของนางสุรศักดิ์ญา จึงไม่อาจรับฟังได้

ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุที่ผู้ถูกร้องต้องแสดงรายการหนี้สินดังกล่าว ในบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้องนั้น น่าเชื่อว่าเนื่องจากก่อนยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง ผู้ถูกร้องเคยยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน วงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในรัฐบาล นายบรรหาร เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ โดยแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าตนเองและคู่สมรส มีทรัพย์สินมูลค่า ๔๗,๒๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณชน แต่ในการยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง ในตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ต้องเปิดเผยบัญชี ฯ ดังกล่าวต่อสาธารณชน และมีการตรวจสอบความถูกต้องและมีอยู่จริงรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของ ทรัพย์สินและหนี้สินตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งปรากฏว่า ผู้ถูกร้องมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นในชื่อของตนเองเป็นที่ดิน ที่ตั้งอยู่ที่ตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง เนื้อที่ ๘๕๔ ไร่ ๑ งาน ๓๗ ตารางวา ที่ดินตั้งอยู่ที่ตำบลเวียงคำ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ๑ แปลง เนื้อที่ ๖๐ ไร่ ๑ งาน ๘๐ ตารางวา และในชื่อของนางสุรศักดิ์ญา เป็นที่ดินที่ตั้งอยู่ที่ตำบลปางหมอปลวง อำเภอ เชียงแสน จังหวัดเชียงราย เนื้อที่ ๑๕ ไร่ ๑ งาน ๕๑ ตารางวา รวมที่ดินที่เพิ่มขึ้น ๓๗ แปลง เนื้อที่ ๘๗๐ ไร่ ๖๘ ตารางวา ราคาขณะได้มาประมาณ ๒๐,๕๗๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นการได้มาระหว่างเดือน มิถุนายนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๓๘ ขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่ กำกับดูแลการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้รายการทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับ รายได้แล้วไม่มีข้อสงสัยว่าเป็นการเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้ถูกร้องจึงต้องแสดงว่ามีหนี้สิน จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยขอให้นายระวี และนายไพจิตร แสดงตนว่าเป็นเจ้าหนี้ เพื่อแสดงให้ สาธารณชนและผู้ร้อง เห็นว่า การเพิ่มขึ้นของทรัพย์สินของผู้ถูกร้องดังกล่าวมีที่มาไม่เพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่อย่างไร

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นรวมทั้งพฤติการณ์ของผู้ถูกร้องและคู่สมรส ที่ร่วมกันใช้ชื่อบุคคลอื่น ถือทรัพย์สินแทน ใช้เงินและเชื่อกันชื่อของผู้อื่น ซึ่งเป็นพฤติการณ์เดียวกันนั้น จึงเชื่อว่าผู้ถูกร้องและ คู่สมรส ต่างรู้เรื่องทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวเป็นอย่างดี คำแก้ตัวของผู้ถูกร้องฟังไม่ขึ้น

ผู้ถูกร้องแถลงการณืปิดคดีด้วยวาจาและเป็นหนังสือต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ สาขาางมวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ ชื่อบัญชีนายจิรายุ เปิดบัญชี เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท มียอดเงินคงเหลือในวันยื่นบัญชี ๑ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓,๐๗๓,๘๘๐ บาท บัญชีดังกล่าวเป็นของนายจิรายุ เปิดบัญชี โดยเช็คของผู้ถูกร้องที่ได้จากบริษัท เสริมสุวรรณ ทราเวล จำกัด โดยพันตำรวจโท ปกรณ์ ๑ เป็นผู้ส่งจ่าย จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท ชำระเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เนื่องจากเล่นการพนันได้ในการ เดินทางไปเล่นพนันที่ประเทศออสเตรเลีย เมื่อวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ภายหลังจากเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้ถูกร้องได้มอบเช็คให้นายจิรายุ ๑ เรียกเก็บเงิน โดยไม่ได้กำหนดวิธีการนำเงินเข้าบัญชี ดังนั้น การที่นายจิรายุ ๑ นำเช็คไปเข้าบัญชีเรียกเก็บเงินอย่างไร ผู้ถูกร้องไม่ทราบ ที่ต้องให้นายจิรายุเรียกเก็บเพราะผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมือง เกรงว่าจะเกิด ข้อครหา

ผู้ถูกร้องไม่มีหน้าที่ยื่นบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์เนื่องจากไม่ใช่บัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้อง ข้อนี้ นายจิรายุได้เคยให้การคณะอนุกรรมการไต่สวนของผู้ร้อง และต่อศาลรัฐธรรมนูญในคดีที่นายจิรายุ ไม่ยื่นบัญชี ๑ โดยนายจิรายุให้การว่า “บัญชีดังกล่าวนี้ เงินส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดที่ได้จากการเล่นการพนัน ของนายรักเกียรติ ๑ เข้าฝาก” ซึ่งแสดงว่ามีใช้เงินทั้งหมดที่เป็นของผู้ถูกร้อง แต่มีเงินส่วนที่เป็นของ นายจิรายุ ๑ นำฝากด้วย รวมทั้งเงินเดือนประจำตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข เดือนละ ๔๔,๓๖๗ บาท จำนวน ๘ ครั้ง การที่นายจิรายุ ๑ แจ่งเลขที่บัญชีเงินฝากให้กองคลังนำเงิน ประจำตำแหน่ง ๑ ฝากเข้าในบัญชีตั้งแต่ครั้งแรก ย่อมเป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า บัญชีเงินฝาก ดังกล่าว นายจิรายุ ๑ ได้เปิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของตนเอง หากแต่นายจิรายุ ๑ ได้นำเงินของผู้ถูกร้อง ซึ่งเป็นการชำระบัญชีเล่นพนัน จำนวน ๘ รายการ เป็นเงินจำนวน ๑๔๕,๗๘๐,๐๐๐ บาท เข้าฝาก ในบัญชีดังกล่าวด้วย ที่ผู้ร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องสามารถระบุเลขที่บัญชีเงินฝากซึ่งเป็นตัวเลข ๑๐ หลัก บอกให้แก่นายประมวลศิลป์ ผู้ซึ่งอรยนต์ให้เขียนเช็คค่าซึ่งอรยนต์โดยให้จ่ายเข้าบัญชีดังกล่าวได้ จึงเชื่อว่าเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากนั้น คำให้การของนายประมวลศิลป์ไม่มีถ้อยคำใดที่พูดหรืออ้างว่า ผู้ถูกร้องจำได้แต่ผู้ถูกร้องบอกเลขบัญชีเงินฝากแก่นายประมวลศิลป์ได้เพราะได้โทรศัพท์สอบถามจาก นายจิรายุก่อน

จากการนำสืบพยานของผู้ถูกร้อง แสดงให้เห็นว่า การชำระหนี้ระหว่างผู้ถูกร้องกับนายจิรายุ ๑ ในส่วนของเงินของผู้ถูกร้องที่ได้มาจากการพนัน จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท เช็คค่าขายอรยนต์ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๑,๕๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกร้องได้ชี้แจงว่ามีเงินฝากในบัญชี

นายจิรายุ ฯ เพียง ๘ รายการ เท่านั้น หลังจากนั้น การทำธุรกรรมต่อมาเป็นไปเพื่อประโยชน์ของนายจิรายุ ฯ ทั้งสิ้น ผู้ถูกร้องจึงเข้าใจโดยสุจริตว่านายจิรายุ ฯ ได้จ่ายเงินครบถ้วนแล้วอีกทั้งรายการที่ปรากฏในภายหลัง นายจิรายุ ฯ ก็ได้นำเงินฝากเข้าในบัญชีดังกล่าว จึงแสดงให้เห็นว่า บัญชีดังกล่าวนายจิรายุ ฯ ได้เปิดบัญชี เพื่อประโยชน์ของนายจิรายุ ฯ

สำหรับรายการเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน จำนวน ๘,๑๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกร้อง ได้แจ้งรายการเพิ่มเติมโดยละเอียดให้ผู้ร้องทราบ นั้น เป็นการตรวจสอบรายการภายหลังจากที่ได้รับทราบ ข้อกล่าวหาว่ามีเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าว จึงได้ทำการตรวจสอบและอธิบายข้อเท็จจริงเพื่อให้ผู้ร้อง ได้ตรวจสอบถึงที่มาของรายการเงินฝาก ซึ่งเป็นการแสดงว่าได้ทรัพย์สินมาโดยชอบและได้นำเงินไปใช้ เพื่อการพำนักจนหมดสิ้นภายในระยะเวลาอันสั้น ประกอบกับในวันยื่นบัญชี วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องเข้าใจว่าเป็นการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ณ วันเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุข คือวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งในวันดังกล่าวผู้ถูกร้องยังไม่ได้เดินทางไปเล่นกาสิโน และยังไม่ได้รับชำระบัญชีเงินที่เล่นพนันได้ จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งรายการเงินฝากดังกล่าว ไม่ต้องแสดงรายการในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน เนื่องจากการได้มาหลังจากรับตำแหน่งรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงสาธารณสุขแล้ว ซึ่งเป็นความเข้าใจของผู้ถูกร้องอย่างสุจริตใจ โดยไม่ได้มีเจตนาที่จะ ไม่แสดงรายการหรือปกปิดซ่อนเร้นแต่ประการใด

เกี่ยวกับรายการเงินฝากธนาคารกสิกรไทย สาขานนทบุรี ๑ บางกะปิ ออมทรัพย์เลขที่ ๐๓๗-๒-๕๗๑๕๑-๘ ในชื่อนายจิรายุ ยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๔ (๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑) และวันยื่น บัญชี ฯ ครั้งที่ ๕ (๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑) มียอดเงินคงเหลือ จำนวน ๒๕,๑๕๓.๓๐ บาท และ วันยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๖ (๘ ตุลาคม ๒๕๕๒) มียอดเงินคงเหลือ จำนวน ๒๕,๑๓๓.๘๕ บาท และ ครั้งที่ ๗ (๖ ตุลาคม ๒๕๕๓) มียอดเงินคงเหลือ จำนวน ๓,๕๗๓.๓๒ บาท ผู้ถูกร้องได้รับเช็คจาก การเล่นพนันได้ในระหว่างวันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นเช็คขีดคร่อม ธนาคารกสิกรไทย สาขานนทบุรี ๑ เช็คเลขที่ ๑๑๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท แล้วมอบให้นายจิรายุ ไปดำเนินการ ซึ่งหากนำเช็คเข้าบัญชีเรียกเก็บจากธนาคารอื่นจะทำให้เกิดความล่าช้า ในการเรียกเก็บเงินตามเช็ค นายจิรายุ จึงนำเช็คฝากเปิดบัญชีที่ธนาคารกสิกรไทย ฯ และผู้ถูกร้องได้ให้ นายจิรายุ นำเงินที่เรียกเก็บได้ โอนไปชำระหนี้ที่เสียพนัน แก่นายภาณุวัฒน์ ๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ชำระหนี้ ให้แก่นายวิทยา จำนวน ๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท คงเหลือ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท บวกกับเงินเดิมของ ผู้ถูกร้องที่คงเหลืออยู่กับนายจิรายุ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายจิรายุ ได้คืนเงินทั้งหมดที่เหลือให้แก่ผู้ถูกร้องในวันเดียวกันนั้น เป็นเช็ค ๒ ฉบับ

ในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่นายจिरายุ ฯ นำเช็คฝากเปิดบัญชีธนาคารกสิกรไทย สาขา ถนนสุขุมวิท ๑ จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท นายจिरายุ ฯ ได้ชำระบัญชีคืนเงินให้ผู้ถูกร้องครบถ้วน ในวันเดียวกัน ยอดเงินที่คงเหลือในบัญชีวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๒๓๕,๓๕๐ บาท จึงเป็น ของนายจिरายุ ฯ ทั้งจำนวน ดังนั้น เมื่อปรากฏต่อมาว่ามียอดเงินคงเหลืออยู่ในบัญชีพร้อมดอกเบี้ยเงินฝาก จึงเป็นทรัพย์สินของนายจिरายุ ฯ เจ้าของบัญชี

ผู้ถูกร้องได้ใช้ฉบับดังกล่าวมาภายหลังจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และได้ใช้เงินตามเช็คหมดไปก่อนที่จะพ้นจาก ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้ถูกร้องจึงไม่มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งรายการทรัพย์สินดังกล่าว เพราะตามมาตรา ๒๕๒ ของรัฐธรรมนูญ ฯ บัญญัติให้แจ้งรายการทรัพย์สินที่มีอยู่ในวันยื่นบัญชี ฯ แต่ปรากฏว่าในวันยื่นบัญชี ฯ ผู้ถูกร้องไม่มีเงินฝากอยู่ในบัญชีธนาคาร ผู้ถูกร้องจึงไม่ต้องยื่นบัญชี ฯ ผู้ถูกร้องไม่สนใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามมาตรา ๒๕๕

เกี่ยวกับรายการเงินฝากธนาคารกรุงไทย สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔-๑-๖๖๖๗๗-๗ ของผู้ถูกร้อง ในชื่อนายพิชญกร วันยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๔ (วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑) และวัน ยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๕ (วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑) มียอดเงินคงเหลือ จำนวน ๖๔,๐๘๕.๕๐ บาท และวันยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๖ (วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒) มียอดเงินคงเหลือ จำนวน ๕,๕๑๒.๕๐ บาท

ผู้ถูกร้องนำสืบให้เห็นว่า ที่ผู้ถูกร้องต้องเปิดบัญชีในชื่อนายพิชญกร เพื่อมิให้สาธารณชน ทราบว่าตนเองเป็นนักการพนัน เนื่องจากเงินในบัญชีเงินฝากเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการเล่นพนัน และ ต่อมาได้มีการนำไปใช้จ่ายชำระหนี้พนันที่เล่นเสีย โดยมีรายการถอนเงินออกจากบัญชีนับแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ จำนวน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท เท่ากับจำนวนเงิน ที่นำฝาก ประกอบกับเป็นการทำธุรกรรมในระยะเวลาอันสั้น และมีเงินคงเหลืออยู่จำนวนน้อย ผู้ถูกร้อง ได้ปล่อยทิ้งร่างบัญชีไม่ได้เก็บรักษาสมุดคู่ฝากธนาคารไว้ และไม่ได้รับรายการเดินสะพัดทางบัญชีของ ธนาคารทำให้ไม่ทราบยอดเงินที่คงเหลืออยู่ ซึ่งต่อมานายพิชญกร ฯ ได้แจ้งความเอกสารหาย และไป ทำการปิดบัญชีด้วยตนเอง เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ในการปิดบัญชี นายพิชญกรก็รับเงินที่เหลือ ในบัญชานั้นไป ดังนั้น เงินคงเหลือ ณ วันยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๔ จำนวน ๖๔,๐๘๕.๕๐ บาท วันยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๕ จำนวน ๖๔,๐๘๕.๕๐ บาท และวันยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๖ จำนวน ๕,๕๑๒.๕๐ บาท เป็นดอกเบี้ย ที่คงเหลือในบัญชีเท่านั้น ทรัพย์สินดังกล่าวมีมูลค่าเพียงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมด

การไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวไม่ทำให้ผู้ถูกร้องได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์แต่อย่างใด อีกทั้งในทางการไต่สวนกรณีข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องรั่วรัวผิดปกติ ก็ได้แสดงที่มาของเงินจำนวน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท แล้ว ผู้ถูกร้องไม่รู้ว่าเงินฝากอยู่ในบัญชีดังกล่าว

กรณีปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ที่ดินจำนวน ๓๕ แปลง ของผู้ถูกร้องในท้องที่ตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว (ภูกระดึง) จังหวัดเลย ซื้อมาในราคา ๑๓,๒๗๕,๐๐๐ บาท โดยทำนิติกรรมอำพรางโอนสิทธิครอบครองที่ดินดังกล่าว ให้แก่นายกิติ ภูมิเย็นบัญชี ๖ ครั้งที่ ๖ ภูมิเย็นบัญชี ๗ ครั้งที่ ๗ และภูมิเย็นบัญชี ๗ ครั้งที่ ๘ ผู้ถูกร้องนำสืบให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องได้ขอกู้ยืมเงินจากนายกิติ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้แก่ นายบุญหลง ภายหลังจากการเลือกตั้งผู้ถูกร้องได้ขอยืมเงินเพิ่มเติมอีกจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีการโอนส่งมอบเงินจากนายสุรัช ไปยังบัญชีเงินฝากของนางสาวกนกพร ที่ธนาคารกรุงเทพ สาขาสบตุ๋ย โดยนายบุญหลง ขอใช้บัญชีเงินฝากและได้รับเงินไปครบถ้วน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินที่เหลืออีกจำนวน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายสุรัช แจงให้ไปปรับเงินโดยตรงกับนางดารณี สอดคล้องและตรงกับคำให้การเป็นหนังสือของนางดารณี ที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า ได้ส่งมอบเงิน จำนวน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นายนทร ตามคำสั่งของนายสุรัชรวมเป็นเงินที่ส่งมอบให้แก่นายบุญหลง จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินอีกจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายกิติได้โอนให้แก่ผู้ถูกร้องเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายภายหลังจากการเลือกตั้ง โดยนายกิติ ๗ สั่งจ่ายเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน จำนวนเงิน ๔,๕๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนต่างจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกร้องตกลงให้นายกิติ ๗ หักเป็นดอกเบี้ยซึ่งนายกิติ ๗ โอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ ชื่อนายนิยม ธีระคุณ ตามความประสงค์ของผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องไม่มีเงินชำระหนี้ให้แก่นายกิติ ๗ จึงได้ตกลงโอนที่ดิน ๓๕ แปลง ดังกล่าวชดเชยหนี้แทน ได้ไปจดทะเบียนโอนสิทธิครอบครองต่อสำนักงานที่ดินอำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย โดยเจ้าพนักงานที่ดินได้ประเมินราคาที่ดินจำนวน ๑๔,๖๘๑,๕๒๑ บาท

เมื่อที่ดินจำนวน ๓๕ แปลง ดังกล่าว ไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกร้อง ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๗ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ครบ ๑ ปี ตามบัญชีครั้งที่ ๖ ผู้ถูกร้องจึงไม่มีหน้าที่จะต้องแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องตามมาตรา ๒๕๒ ผู้ถูกร้องไม่สนใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในทรัพย์สินรายการนี้

การปกปิดทรัพย์สินและหนี้เงินกู้ของกลุ่มที่มีต่อผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องนำสืบให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องไม่รู้อย่างแน่ชัดว่า กลุ่มสมรสมีรายการทรัพย์สิน จำนวน ๔ รายการ คือ

(๑) รายการเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ สาขานนทบุรี บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่ ๑๒๒-๑-๐๑๒๕๓-๕ ในชื่อนายพิชณกร ยอดเงินคงเหลือ ณ วันขึ้นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐) วันขึ้นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐) และวันขึ้นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๓ (วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐) เงินจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) รายการเงินฝากในชื่อของเรือดรีหญิง พัชรภรณ์ จำนวน ๒๓,๗๐๐,๐๐๐ บาท กรณีขึ้นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๔ (วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑) และครั้งที่ ๕ (วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑) ได้แก่ บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย จำนวน ๒ ฉบับ

(๓) รายการเงินฝากในชื่อของนางสุนทรี จำนวน ๑๖,๓๐๐,๐๐๐ บาท กรณีขึ้นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๔ (วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑) และครั้งที่ ๕ (วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑) ได้แก่ บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย จำนวน ๒ ฉบับ

(๔) แสดงรายการหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ โดยผู้ถูกร้องได้แสดงหนี้เงินกู้ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ครั้งที่ ๑ (๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐) ครั้งที่ ๒ (๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐) ครั้งที่ ๓ (๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐) จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้แก่ หนี้เงินกู้นายระวี ตามสัญญาเงินกู้ เงินจำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และหนี้เงินกู้ นายไพจิตร ตามหนังสือสัญญาเงินกู้ เงินจำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ข้อเท็จจริงเป็นที่ยอมรับว่า มีเหตุการณ์เป็นปฏิปักษ์ต่อการเป็นสามีภรรยาต่อกันจริง เนื่องจากผู้ถูกร้องได้รับอุปการะเลี้ยงดูหญิงอื่นเป็นภรรยา การเป็นปฏิปักษ์ต่อการเป็นสามีภรรยา เป็นเหตุให้ผู้สมรสปกปิดรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้อง ทำให้ผู้ถูกร้องไม่รู้อย่างแน่ชัดว่ากลุ่มสมรสมีทรัพย์สินและได้แสดงรายการหนี้สินอันเป็นเท็จต่อผู้ถูกร้อง และได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้อง หรือไม่ และในการจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้อง นั้น ผู้ถูกร้องได้มอบหมายให้ผู้สมรส เป็นผู้จัดทำมาโดยตลอดโดยแจ้งรายการทรัพย์สินของผู้ถูกร้องให้แก่กลุ่มสมรสทราบ เมื่อกลุ่มสมรสจัดทำบัญชี ฯ แล้ว จึงนำมาให้ผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อ ซึ่งได้ปฏิบัติเช่นนี้ตลอดมา ดังนั้น การที่กลุ่มสมรสได้ทำการปกปิดและไม่แจ้งรายการทรัพย์สินของกลุ่มสมรสให้แก่ผู้ถูกร้องทราบ และไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกร้องจึงไม่อาจทราบได้ว่ากลุ่มสมรส มีทรัพย์สินมากน้อยเพียงใด การปกปิดทรัพย์สินของกลุ่มสมรสก็เพื่อความมั่นคงของกลุ่มสมรส ผู้ถูกร้องได้มอบหมายให้ผู้สมรสเป็นผู้จัดทำบัญชี ฯ หากกลุ่มสมรสไม่แสดงรายการทรัพย์สินใดๆ ของกลุ่มสมรส ผู้ถูกร้องก็ไม่อาจทราบข้อเท็จจริงได้

เกี่ยวกับเงินกู้ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนายระวี และนายไพจิตร ผู้ถูกร้องนำสืบให้เห็นว่า คู่สมรสเป็นผู้ดำเนินการยื่นสัญญาเงินกู้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง และได้แจ้งการกู้เงินอันเป็นเท็จดังกล่าวแก่ผู้ถูกร้องด้วย มูลเหตุมาจากการที่ผู้ถูกร้องได้ไปเล่นการพนันเสีย มีหนี้ที่ต้องชำระให้แก่พันตำรวจโท ปกรณ์ จำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกร้องจึงขอให้คู่สมรสช่วยหาแหล่งเงินกู้เพื่อมาชำระหนี้ คู่สมรสได้รับไปดำเนินการ และให้ผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อในหนังสือมอบอำนาจ และหนังสือยินยอมให้ทำนิติกรรม ประกอบเป็นหลักฐานในการกู้ยืมเงิน และต่อมา คู่สมรสได้แสดงหลักฐานใบรับฝากโอนเงินไปชำระหนี้ให้แก่พันตำรวจโท ปกรณ์ ผ่านธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาราชวิถี ฉบับลงวันที่ ๑๑ และวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ รวมจำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมแสดงหลักฐานสัญญากู้ยืมเงิน ๒ ฉบับ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยบอกผู้ถูกร้องว่า ไปกู้ยืมเงินมาจากเพื่อนและญาติผู้ใหญ่ รวมทั้งอ้างว่า ได้นำเงินส่วนตัว จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อสมทบรวมกับเงินกู้นำไปชำระหนี้ด้วย ผู้ถูกร้องจึงเชื่อด้วยความสุจริตใจตามที่คู่สมรสนำหลักฐานมาแสดง ประกอบกับคู่สมรสได้แสดงหลักฐานว่า ได้โอนเงินไปชำระหนี้พันตำรวจโท ปกรณ์ จำนวน ๒๕ ล้านบาท จริง ผู้ถูกร้องจึงไม่จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ในรายการเงินกู้ยืมตามสัญญาเงินกู้ ๒ ฉบับ ดังกล่าว

ผู้ถูกร้องต่อสู้ในปัญหาข้อกฎหมายว่า ผู้ถูกร้องไม่อยู่ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ เพราะในขณะที่ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ วรรคสาม กำหนดหน้าที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยเร็ว การตรวจสอบนั้นจะต้องตรวจสอบว่า ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชี ฯ นั้นมีความถูกต้องและมีอยู่จริงเพียงใด อันจะนำไปสู่การตรวจสอบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือจงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เมื่อทำการตรวจสอบแล้วก็จะทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สิน และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งกระทำถือว่าเสร็จสิ้นกระบวนการตรวจสอบ จะทำการตรวจสอบอีกไม่ได้

ในคดีนี้ ได้มีการประกาศการเปลี่ยนแปลงในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องในราชกิจจานุเบกษา เมื่อครั้งแรกเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ยื่นเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นรายการทรัพย์สินและหนี้สินรายการเดียวกันกับบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้อง

ในกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ยื่นบัญชี ฯ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถือว่า กระบวนการตรวจสอบของผู้ร้องได้ยุติแล้ว การกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในกรณีบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับและพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี จึงเป็นกระบวนการพิจารณาซ้ำและเกินกำหนดระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนด การตรวจสอบจึงไม่ชอบ

ผู้ถูกร้องไม่ต้องรับผิดชอบในการกระทำของกลุ่มสมรสของผู้ถูกร้อง ที่ไม่แจ้งรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกลุ่มสมรส ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามเหตุผลส่วนตัวของกลุ่มสมรสของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำที่เป็นความผิดเฉพาะตัว ไม่ใช่เหตุลักษณะคดีที่จะนำมาโทษผู้ถูกร้องได้ เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕ ใช้บังคับเฉพาะแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น ไม่ใช่บังคับแก่กลุ่มสมรส บุตรที่ไม่บรรลุนิติภาวะของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย โดยมาตรา ๒๕๑ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตนเอง กลุ่มสมรส และบุตรที่ไม่บรรลุนิติภาวะ โดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้มีหน้าที่รวบรวมรายการทรัพย์สินของกลุ่มสมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะยื่นบัญชี ฯ มาพร้อมกัน และมาตรา ๒๕๕ กำหนดบทลงโทษแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประสงค์ที่จะเอาโทษแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ได้ประสงค์ที่จะเอาโทษแก่กลุ่มสมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย มาตรา ๒๕๕ จึงไม่อาจใช้บังคับลงโทษแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในกรณีที่กลุ่มสมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะจงใจแจ้งรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คำว่าจงใจต้องเป็นการกระทำจงใจของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยตรง ไม่รวมถึงการกระทำจงใจ ไม่แจ้งหรือปกปิดทรัพย์สินของกลุ่มสมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่รู้และไม่จงใจด้วย ตามมาตรา ๒๕๕ เป็นความผิดเฉพาะบุคคล ไม่ใช่เหตุลักษณะคดี ดังนั้น การกระทำจงใจไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของกลุ่มสมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จึงไม่อาจใช้ลงโทษแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้

มีข้อต้องวินิจฉัยก่อนดังนี้

๑. ผู้ถูกร้องอยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ หรือไม่
๒. การดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ร้องชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ หรือไม่
๓. การที่กลุ่มสมรสไม่แจ้งรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกลุ่มสมรสในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นเหตุในลักษณะคดีที่ผู้ถูกร้องรับผิดชอบด้วย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รัฐมนตรี
- (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) สมาชิกวุฒิสภา
- (๕) ข้าราชการการเมืองอื่น
- (๖) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย”

มาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่เป็นกรเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง
- (๒) ในกรณีที่เป็นกรพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง
- (๓) ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย”

มาตรา ๒๕๕ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามี การกระทำความผิดแล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๘๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บัญญัติว่า “ผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือจงใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามี การกระทำความผิดแล้วแต่กรณี และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรง ตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ในการนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่าเป็นการจงใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองที่ดำรงอยู่แต่ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้นั้น ได้กระทำให้ไปตำแหน่งดังกล่าว”

ตามปัญหาข้อแรกที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องไม่เป็น “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ดังนั้น มาตรา ๒๕๔ และมาตรา ๒๕๕ จึงใช้บังคับกับผู้ถูกร้องไม่ได้ ทั้งใน เรื่องขององค์ประกอบความผิดและบทลงโทษ

พิจารณาแล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญ หมวด ๑๐ ว่าด้วยการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตั้งแต่ มาตรา ๒๕๑ ถึงมาตรา ๒๕๖ คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ต้องแปลความเป็นอย่างเดียวกัน เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในการให้ผู้นั้น (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ทำหน้าที่ ตรวจสอบการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การให้ความหมายของถ้อยคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ เห็นได้ชัดเจนว่า บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ เมื่อเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลาหนึ่งปี แม้ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือตายก่อนยื่นบัญชี ฯ หลังจากพ้นตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชี ฯ ที่มีอยู่ในวันที่

ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ดังนั้น “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ย่อมหมายความรวมถึง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองด้วย เพื่อให้มาตรา ๒๕๕ มีผลใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุกคน อย่างเท่าเทียมกันสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเรื่องการตรวจสอบการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอยู่ในขณะที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้องตามมาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒

ตามปัญหาข้อต่อมาที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ วรรคสาม กำหนดหน้าที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยเร็ว การตรวจสอบนั้นจะต้องตรวจสอบว่าทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชี ฯ นั้นมีความถูกต้องและมีอยู่จริงเพียงใด อันจะนำไปสู่การตรวจสอบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือจงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เมื่อทำการตรวจสอบแล้วก็จะทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สิน และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งกระทำถือว่าเสร็จสิ้นกระบวนการตรวจสอบจะทำการตรวจสอบอีกไม่ได้

ในคดีนี้ ได้มีการประกาศการเปลี่ยนแปลงในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องในราชกิจจานุเบกษา เมื่อครั้งแรกเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ยื่นเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นรายการทรัพย์สินและหนี้สินรายการเดียวกันกับบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้องในกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ยื่นบัญชี ฯ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถือว่า กระบวนการตรวจสอบของผู้ร้องได้ยุติแล้ว การกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในกรณีบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับและพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี จึงเป็นกระบวนการพิจารณาซ้ำและเกินกำหนดระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดการตรวจสอบจึงไม่ชอบ

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ วรรคสอง กำหนดว่า เมื่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือกรรมการ ป.ป.ช. ที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายได้รับบัญชีและเอกสารตามวรรคหนึ่งแล้วให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดยื่นบัญชีดังกล่าว วรรคสามกำหนดว่า ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวโดยเร็ว ไม่มีข้อความตอนใดที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกร้องและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

การตรวจสอบถือว่าถูกต้องเป็นยุติจะตรวจสอบอีกไม่ได้ ดังนั้นหากปรากฏในภายหลังว่า การยื่นบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้องไม่ถูกต้องครบถ้วน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็อาจตรวจสอบอีกได้ ไม่ถูกห้ามที่จะตรวจสอบซ้ำอีก และข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ร้องได้ดำเนินการตรวจสอบภายในเวลาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ กระบวนการตรวจสอบของผู้ร้องจึงชอบแล้ว ข้ออ้างของผู้ถูกร้องข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ตามปัญหาข้อสุดท้ายที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า การที่คู่สมรสของผู้ถูกร้องไม่แจ้งรายการทรัพย์สินและหนี้สินของคู่สมรสในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามเหตุผลส่วนตัวของคู่สมรสเป็นการที่เป็นความผิดเฉพาะตัวไม่ใช่เหตุลักษณะคดีที่จะนำมาลงโทษผู้ถูกร้องได้นั้น

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ ของตน ของคู่สมรสและของบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หากไม่ยื่นบัญชี ฯ ก็ถือว่าผู้ถูกร้องไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เป็นเรื่องที่รัฐธรรมนูญ กำหนดให้ผู้ถูกร้องต้องยื่นบัญชี ฯ ไม่ใช่เป็นเรื่องของคู่สมรสที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ ของตนเองแล้ว ไม่ยื่นแล้วจะมาเอาผิดกับผู้ถูกร้องในลักษณะเป็นโทษ เป็นหน้าที่ของผู้ถูกร้องโดยตรงจึงไม่อาจอ้างว่าเป็นเรื่องของคู่สมรสและเป็นเหตุลักษณะคดีที่จะทำให้ตนพ้นผิดได้ ข้ออ้างของผู้ถูกร้องข้อนี้ฟังไม่ขึ้นด้วยกัน

คดีมีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปมีว่า

ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ หรือไม่ แยกพิจารณาดังนี้

๑. ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝากธนาคาร) ของตนเอง และ/หรือคู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

๒. ปกปิดทรัพย์สิน (ที่ดิน จำนวน ๓๕ แปลง) ของตนเอง โดยทำนิติกรรมอำพรางโอนสิทธิครอบครองไปอยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

๓. แสดงรายการหนี้สินเท็จ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

การไม่ยื่นบัญชี ฯ บัญชีเงินฝากของตนในชื่อบุคคลอื่นตามข้อ ๑

เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาประติพัทธ์ ในชื่อนายพิชญกร บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔-๑-๖๖๖๗๗-๗ กระแสรายวัน เลขที่ ๐๓๔-๖-๐๕๒๐๓-๓ ผู้ถูกร้องยอมรับว่า เปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องเป็นคนเปิดบัญชีออมทรัพย์โดยใช้เช็ค ๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท ก่อนเปิดบัญชีผู้ถูกร้องได้ขอเอกสารหลักฐานจากนายพิชญกรเพื่อขอเปิดบัญชีในชื่อของนายพิชญกร ต่อมาผู้ถูกร้องได้ลงนามในเช็คเบิก-ถอนเงิน และลงชื่อส่งจ่ายเช็คด้วยตนเอง ในช่วงเวลาระหว่างวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์

๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องได้ถอนเงินออกจากธนาคารทั้งหมด เห็นว่า เงินในบัญชีเงินฝากที่อยู่ในชื่อของนายพิษณุกร เป็นเงินของผู้ถูกร้อง ในวันที่ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ ยังไม่ได้มีการปิดบัญชีเงินฝาก ผู้ถูกร้อง จึงต้องยื่นบัญชี ฯ ตามบัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชีดังกล่าวต่อผู้ร้อง ที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า หลังจากถอนเงิน ไปหมดแล้ว ผู้ถูกร้องไม่ได้ทำธุรกรรมกับธนาคารอีก เงินที่คงเหลือในบัญชีเงินฝาก ณ วันยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ส่วนใหญ่เป็นดอกเบี้ย เป็นเงินเล็กน้อยผู้ถูกร้องไม่ได้สนใจ นายพิษณุกร เป็นคนปิดบัญชีและเอาเงินที่เหลือในบัญชีไปทั้งหมด ธนาคารไม่ได้ส่งรายการทางบัญชีมาให้ประกอบกับ ต่อมาบัญชีได้หายไป จึงไม่ได้แสดงรายการบัญชีเงินฝากดังกล่าว และการแสดงไม่ทำให้ใครได้ประโยชน์ หรือเสียประโยชน์ นั้น ไม่อาจอ้างเป็นข้อแก้ตัวได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องรู้อยู่แล้วว่าบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาประดิพัทธ์ ๒ บัญชี เป็นบัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้องที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงไว้ในกรณียื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง

เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากในชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด สาขาอมวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ผู้ถูกร้องอ้างว่า ไม่ใช่บัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้อง บัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของนายจิรายุ ผู้ถูกร้องเพียงแต่ฝากให้นายจิรายุ จรัสเสถียร เรียกเก็บเงิน ตามเช็คที่ได้มาจากการเล่นการพนัน จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ในชั้นไต่สวน ผู้ถูกร้องได้มี หนังสือถึงคณะกรรมการ ฯ ของผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ว่า บัญชีเงินฝากเป็นของ นายจิรายุ แต่เงินในบัญชีเงินฝากเป็นของผู้ถูกร้อง ซึ่งนายจิรายุก็ให้การทำงานเดียวกัน ข้อกล่าวอ้าง แก้วตัวของผู้ถูกร้องสองครั้งแตกต่างกันเอง ในชั้นพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญผู้ถูกร้องได้อ้าง คำเบิกความของนายจิรายุที่เบิกความที่ศาลรัฐธรรมนูญ ในคดีที่นายจิรายุไม่ยื่นบัญชี ฯ เพื่อให้เห็นว่า เงินตามบัญชีเงินฝากเป็นของนายจิรายุอยู่ด้วย ปรากฏตามคำเบิกความของนายจิรายุว่า “บัญชีดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดที่ได้จากการเล่นการพนันของนายรักเกียรติเข้าฝาก” เห็นว่า ตามคำเบิกความ ของนายจิรายุระบุว่า เงินเกือบทั้งหมดเป็นของผู้ถูกร้องเท่ากับมีบัญชีเงินฝากร่วมกัน เมื่อถือว่าผู้ถูกร้อง มีบัญชีเงินฝากอยู่ด้วย ผู้ถูกร้องก็ต้องยื่นบัญชี ฯ ตามบัญชีเงินฝากต่อผู้ร้องด้วย ในวันที่ยื่นบัญชี ฯ กรณี เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ยื่นบัญชีวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตามบัญชีเงินฝากมียอดเงินอยู่จำนวน ๓,๐๗๓,๘๘๐ บาท ผู้ถูกร้องจึงต้อง ยื่นบัญชี ฯ

สำหรับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย สาขานนทบุรีสาภิบาล ๑ บางกะปิ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๗๗-๒-๕๗๑๕๑-๘ นั้น ผู้ถูกร้องยอมรับว่า ได้มีการเปิดบัญชีโดยใช้เช็คของผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เป็นเช็คที่ได้จากการเล่นการพนัน โดยพันตำรวจโท ปกรณ์ เป็นผู้ส่งจ่าย

ผู้ถูกร้องได้เรียกเก็บเงินวันเปิดบัญชี วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ทั้งหมด โดยมอบหมายให้นายจิรายุ นำเงินไปชำระหนี้นายวิทยา และนายภาณุวัฒน์ จำนวนหนึ่ง ที่เหลืออยู่ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท นายจิรายุได้มอบให้ผู้ถูกร้อง ข้อนี้จึงฟังเป็นยุติว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ เลขที่ ๐๗๗-๒-๕๗๑๕๑-๘ ธนาคารกสิกรไทย สาขานนทบุรี ๑ เป็นเงินของผู้ถูกร้อง

เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของนางสุรศักดิ์ญา คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น คือ (๑) บัญชีเงินฝาก ในชื่อของนายพิชญกร รวม ๒ บัญชี เป็นบัญชีเงินฝากประจำธนาคารกรุงไทย ๑ สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน เลขที่ ๐๓๗-๒-๐๒๕๑๖-๑ ยอดเงิน ณ วันที่ยื่นบัญชีทั้ง ๓ ครั้ง คือ ๑๔,๐๐๓,๕๘๓.๘๒ บาท บัญชีหนึ่ง และบัญชีเงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ สาขานนทบุรี เลขที่ ๑๒๒-๑-๐๑๒๕๓-๕ ยอดเงิน ณ วันที่ยื่นบัญชีทั้ง ๓ ครั้ง คือ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีกบัญชีหนึ่ง (๒) บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย ๑ ในชื่อของเรือตรีหญิง พัชราภรณ์ โดยฝากเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ครบกำหนดวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ปรากฏตามบัตรเงินฝากเลขที่ PYO.A. ๓๖๒/๑๓๑๑ จำนวน ๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท และบัตรเงินฝากเลขที่ PYO.A. ๓๖๓/๑๘๑๖ จำนวน ๑๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท (๓) บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย ๑ ในชื่อของนางสุนทรี ๑ โดยฝากเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ครบกำหนดวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ปรากฏตามบัตรเงินฝากเลขที่ PYO.A. ๓๖๐/๑๖๐๖ จำนวน ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท และบัตรเงินฝากเลขที่ PYO.A. ๓๖๑/๑๔๔๑ จำนวน ๑๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท

ข้อนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า ทั้งนางสุรศักดิ์ญา นายพิชญกร เรือตรีหญิง พัชราภรณ์ และนางสุนทรี ต่างเบิกความยอมรับว่า บัญชีเงินฝากและบัตรเงินฝากที่ฝากอยู่ที่ธนาคารกรุงไทย สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขานนทบุรี และธนาคารทหารไทย เป็นเงินของนางสุรศักดิ์ญา พยานได้อ้างเหตุผลที่นางสุรศักดิ์ญาต้องนำเงินไปฝากในชื่อของบุคคลอื่น เนื่องจากมีปัญหาทางด้านครอบครัว นางสุรศักดิ์ญาต้องการให้มีความมั่นคงทางการเงิน จึงต้องปกปิดผู้ถูกร้อง เงินตามบัญชีเงินฝากทั้งหมดนี้ ผู้ถูกร้องไม่ได้ปฏิเสธว่า ไม่ใช่เงินของนางสุรศักดิ์ญา คู่สมรส ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า บัญชีเงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงไทยและธนาคารไทยพาณิชย์ และบัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย เป็นของนางสุรศักดิ์ญา ปัญหาว่า ผู้ถูกร้องรู้หรือไม่ว่า นางสุรศักดิ์ญา คู่สมรส ผู้ถูกร้องมีบัญชีเงินฝากและบัตรเงินฝากอยู่ในธนาคารดังกล่าว

ผู้ถูกร้องอ้างว่า ไม่เคยทราบถึงบัญชีเงินฝากและบัตรเงินฝาก เพราะนางสุรศักดิ์ญาแอบเก็บสะสมไว้ และไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ๑ ของผู้ถูกร้องที่ยื่นต่อผู้ร้อง ผู้ถูกร้องทราบถึงรายการทรัพย์สินที่นางสุรศักดิ์ญาแอบเก็บสะสมไว้ ก็ต่อเมื่อผู้ถูกร้องได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจาก

คณะอนุกรรมการไต่สวน ฯ ของผู้ร้อง โดยนางสุรกาญญาทราบว่า เป็นทรัพย์สินของนางสุรกาญญาที่จงใจปกปิดไม่ให้ผู้ถูกร้องทราบ เนื่องจากนางสุรกาญญามีส่วนตัวในเรื่องการครองเรือนกับผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องไม่เคยทราบถึงความมีอยู่ของทรัพย์สินในส่วนนี้

พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความจากการนำสืบของผู้ถูกร้องว่า ในการเดินทางไปเล่นการพนันในต่างประเทศ นางสุรกาญญาจะร่วมเดินทางไปด้วยเสมอ ถ้าเล่นการพนันได้ก็จะให้ทิปแก่นางสุรกาญญาซึ่งยอมทราบได้ว่า ทิปที่มอบให้แต่ละครั้งมีจำนวนเล็กน้อยเพียงใด เมื่อรวมกันหลาย ๆ ครั้ง จะเป็นเงินจำนวนเท่าใด เงินตามบัญชีเงินฝากและบัตรเงินฝากในชื่อบุคคลอื่นมีอยู่จำนวนมากถึง ๕๐ ล้านบาทเศษ เป็นไปไม่ได้ที่สามีภรรยาที่พักอาศัยอยู่บ้านเดียวกันจะไม่ทราบถึงสถานะทางการเงินของกันและกันที่ผู้ถูกร้องและนางสุรกาญญาอ้างว่า มีปัญหาทางด้านครอบครัวเพราะผู้ถูกร้องมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่นจนมีบุตรด้วยกัน แต่ผู้ถูกร้องและนางสุรกาญญาก็ยังอยู่ด้วยกันและอุปการะเลี้ยงดูกันฉันท์สามีภรรยากันอย่างปกติเช่นคู่สามีภรรยาโดยทั่วไป ตามพฤติการณ์เชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องทราบว่า นางสุรกาญญาคุมสมรสมีบัญชีเงินฝากและบัตรเงินฝากในชื่อของบุคคลอื่น ที่ต้องทำเช่นนั้น ไม่ใช่เพราะเหตุมีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา จึงต้องปกปิดไม่ให้ผู้ถูกร้องทราบแต่น่าจะเป็นเพราะเหตุผลอื่นมากกว่า ข้ออ้างของผู้ถูกร้องข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

กรณีเกี่ยวกับการโอนสิทธิครอบครองที่ดินที่ตั้งอยู่ตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว (ภูกระดึง) จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง เนื้อที่ ๘๕๔ ไร่ ๑ งาน ๓๗ ตารางวา ราคา ๑๓,๒๕๐,๐๐๐ บาท โดยโอนที่ดินให้แก่นายกิติเพื่อตีหนี้นายกิติ ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ การโอนสิทธิครอบครองในที่ดินดังกล่าวเป็นนิติกรรมอำพราง หรือไม่

ข้อนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องได้เบิกความว่า ต้องการเงินเพื่อช่วยสนับสนุนนายบุญหลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและส่วนหนึ่งผู้ถูกร้องจะใช้เอง เป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงได้กู้ยืมเงินนายกิติ นายกิติไม่มีเงินได้ขอกู้ยืมบางส่วนจากนายสุรซ์เพื่อให้ครบตามจำนวนที่ได้ตกลงไว้กับผู้ถูกร้อง ต่อมาได้มีการส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้ผู้ถูกร้องและนายบุญหลงครบตามจำนวนที่ขอกู้ยืมแล้ว นอกจากคำเบิกความผู้ถูกร้องแล้ว ผู้ถูกร้องยังได้นำสืบนายกิติ นายสุรซ์ นายบุญหลง และพยานที่เกี่ยวข้องซึ่งพยานทั้งหมดดังกล่าวก็เบิกความสนับสนุน และได้ความต่อไปอีกว่า หลังจากเลือกตั้งแล้ว ผู้ถูกร้องจะต้องชำระหนี้คืนแก่นายกิติ แต่ผู้ถูกร้องไม่มีเงินชำระหนี้คืนแก่นายกิติ ในที่สุดได้ตกลงกันให้ผู้ถูกร้องโอนสิทธิครอบครองที่ดิน ที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดเลย ตีหนี้ให้แก่นายกิติ เห็นว่า พยานหลักฐานของผู้ถูกร้องมีเหตุผลและมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ผู้ร้องไม่ได้นำสืบให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้กู้ยืมเงินนายกิติ การโอนสิทธิครอบครองที่ดินเป็นการสมรู้ร่วมคิดกันกระทำขึ้นโดยไม่สุจริต ผู้ร้องเพียงแต่คาดคะเนจากพฤติการณ์

และข้อพิรุณของผู้ถูกร้องว่า ไม่น่าเชื่อว่า ผู้ถูกร้องได้กู้ยืมเงินจากนายกิติ พยานหลักฐานผู้ถูกร้องมีน้ำหนัก น่าเชื่อถือกว่าพยานหลักฐานของผู้ร้อง เชื่อว่าผู้ถูกร้องได้กู้ยืมเงินจากนายกิติจริง เมื่อไม่มีเงินชำระหนี้ แก่นายกิติ จึงได้โอนที่ดินที่ใช้หนี้แก่นายกิติ การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมระหว่างผู้ถูกร้องและ นายกิติได้กระทำไปโดยชอบ ไม่ได้เกิดจากทำนิติกรรมอำพรางแต่อย่างใด

เกี่ยวกับสัญญากู้ยืม จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ตามคำร้องเป็นเรื่องสัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้ถูกร้อง กับนายระวี ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และระหว่างผู้ถูกร้องกับนายไพจิตร ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งมีปัญหาว่า ได้กู้ยืมเงินกันจริงหรือไม่

ผู้ถูกร้องอ้างว่า เข้าใจว่า ตนเองเป็นหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินทั้งสองฉบับดังกล่าว เพราะผู้ถูกร้อง ได้ให้นางสุรกัญญาไปหาเงินกู้จำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อชำระหนี้ให้แก่พันตำรวจโท ปกรณ์ นางสุรกัญญาได้ให้ผู้ถูกร้องลงนามในหนังสือมอบอำนาจให้นางสุรกัญญาไปดำเนินการ เมื่อนางสุรกัญญา นำสัญญาดังกล่าวพร้อมหลักฐานการโอนเงินไปชำระแก่พันตำรวจโท ปกรณ์ มาให้ดูและบอกว่า นางสุรกัญญา ได้นำเงินส่วนตัวของนางสุรกัญญา ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชำระให้ด้วย ผู้ถูกร้องจึงเชื่อว่า เป็นหนี้ตามสัญญา กู้จริง เพิ่งทราบในภายหลังว่า ความจริงแล้วเงินจำนวนนี้ เป็นเงินของนางสุรกัญญาที่แอบเก็บสะสมไว้ ไม่ให้ผู้ถูกร้องทราบ แล้วทำหลักฐานสัญญากู้ยืมหลอกทั้งสองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกร้องชำระเงินคืนแก่ นางสุรกัญญา

พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเงินจำนวนมาก ไม่มีหลักฐานหรือรายละเอียดว่า เป็นหนี้กันอย่างไร เป็นคำกล่าวอ้างของผู้ถูกร้องและนางสุรกัญญาลอยๆ การกู้ยืมก็เพียงแค่มอบอำนาจให้นางสุรกัญญาไปทำ สัญญากู้ยืมมาแสดง แต่ผู้ถูกร้องก็เชื่อโดยง่าย เงินกู้ยืมมีถึง ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่น่าจะได้รับความไว้วางใจให้กู้ได้ง่าย โดยไม่มีหลักประกัน ข้ออ้างของผู้ถูกร้อง ไม่น่าเชื่อ ที่นำสืบถึงความสัมพันธ์ ในครอบครัวไม่ราบรื่น นางสุรกัญญาจึงต้องปกปิดนั้น ข้อนี้ได้วินิจฉัยไว้แล้ว ข้อที่เกี่ยวกับนางสุรกัญญา ฝากเงินในธนาคารในชื่อของบุคคลอื่น จึงไม่ต้องวินิจฉัยซ้ำอีก ตามพฤติการณ์เชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องได้รู้ถึง สัญญากู้ยืมเงิน จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ว่าไม่ได้เป็นการกู้ยืมเงินจริง จึงเป็นการจงใจแสดงรายการ หนี้สินอันเป็นเท็จ

สำหรับปัญหาการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกร้องนั้น ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้น

พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่น ตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่า มีการกระทำความผิดแล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง” มีข้อพิจารณาเป็น ๒ กรณี คือ กรณีที่หนึ่ง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดำรงตำแหน่งอยู่ขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่า จงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ หรือจงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่น ตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ผู้ร้องตรวจพบการกระทำความผิดแล้วแต่กรณี และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันครบกำหนดต้องยื่น หรือวันที่ผู้ร้องตรวจพบการกระทำความผิด กรณีที่สอง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่ง นอกจากพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง ก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่า จงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ หรือจงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ การให้พ้นจากตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่สามารถใช้บังคับได้อีก เนื่องจากผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ดังนั้น วันที่พ้นจากตำแหน่ง คือ วันที่พ้นจากตำแหน่งตามความเป็นจริง

กรณีตามคำร้องเป็นเรื่องผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่ง นอกจากพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง ก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยว่า จงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต้องถือว่าวันที่พ้นจากตำแหน่ง คือวันที่พ้นจากตำแหน่งตามความเป็นจริงและมูลเหตุที่ผู้ร้องนำมายื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาด ก็เนื่องมาจากผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตั้งแต่การยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้องครั้งที่ ๑ และจงใจต่อเนื่องมาโดยตลอดจนถึงการยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๘ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีการยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้องครั้งที่ ๑ โดยพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกร้องจึงต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓

นายอูระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ